

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Lignvm Vitae, Ornamentum, & Decus Ecclesiae

In Qvinque Libros Divisvm. In quibus, Totius Sanctiss. Religionis Divi Benedicti initia; Viri Dignitate, Doctrina, Sanctitate, ac Principatu clari describuntur: & Fructus qui per eos S. R. E. accesserunt, fuissimè explicantur

Wion, Arnold

Venetiis, 1595

Martivs.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38397

et alij hac die. Petrus item in Catalogo. lib. 3. c. 260. Vitam, ex lib. de vita patrum, c. 1. Gregorij Tur. Episcopi, excerptam, adfert Surius Tom. 1. de Sanctis. Fuit autem Romanus Abbas Monasterij Condatifconis, floruitq; circa annum Domini 564.

Theodulphi] Hanc inuentionem hac die celebrari refert Tritemius de vir. ill. Ord. S. Ben. lib. 3. c. 260.

Oswaldi Episcopi] Hac die obiisse testatur Senatus Brauonius Vigornie Monachus in eius vita, quæ est apud Surium Tomo 5. die 15. Octobris, ubi de eodem agemus latius.

M A R T I V S.

CALENDIS MARTII.

APUD Ciuitatem Vuerdam, Sancti Suuitherti Episcopi, qui tempore Sergij Papæ, & Pipini Principis, una cum Sancto Villibrordo, apud Frifones, Barauos, & alios Germaniæ populos, Euangelium prædicauit, quos cum conuertisset ad Christum, clarus miraculis quieuit in pace. Hic inter cetera genera, morbum, quem Physici Squinantiam nominant, solitus est curare. Andegauis, sancti Albini Episcopi, & confessoris, uiri præclarissimæ uirtutis, & sanctitatis. Apud Cenomanos, sancti Siniardi Abbatis, qui in uirtutum Christianarum genere diuinitus decoratus, sanctitate illustris, migravit ad Dominum Iesum Christum, quem uerè dilexit. In Hispania, sancti Rodofindi Episcopi, sanctitate, & miraculorum gloria conspicui.

M A R T I I. I.

SUITHERTI] De hoc Mart. Rom. cum Baronio, Beda, Ado, Molanus in Addit. ad Usuardum, Galefmius, Maurolycus, & Felici in Ephemeride, hac die, & alii. A nonnullis uocatur Suithertus, seu Suibertus, ab alijs: sed male, ut à Maurolyco, Cuthbertus; a quibusdam, inter quos est Tritemius de vir. ill. Ord. S. Ben. lib. 3. c. 166. & lib. 4. c. 182. nunc Suuigbertus, nunc autem Suuicbertus appellatur. Eius vita, & res gestæ extant apud Surium Tomo 2. de Sanctis a duobus grauissimis Monachis conscriptæ, Marcellino scilicet ad D. Gregorium Traiectensem Episcopum, & Monachum; & Ludgero Episcopo, ad Rixfridum Traiectensis Ecclesiæ Presulem, & cænobitam. De eodem pluribus agit Molanus in Indiculo Sanctorum Belgij. Natus est autem Suuicbertus a Comitibus Nortigallie anno 647. matri ante natiuitatem per uisum reuelatus, deinde factus est Monachus Bearmensis in Prouincia Lindisse sub S. Higbaldo Abbate, postea Abbas Monasterij Dacore, a quo Euangelij am-re sece-

re secedens, fundavit *Monasterium, Verdensem in honorem S. Mariae Matris Dei in Ducatu Cluensi anno 711. ubi constitutus est primus Episcopus. Obijt autem anno Dom. 717. relatus inter Sanctos a Leone 111. Pontifice, petente Carolo Magno, anno 803. non autem ab Honorio 111. ut male sentit Felici in Ephemeride, qui in hoc est corrigendus. Tractant de eo item Albertus Crantzius Metropolis lib. 1. c. 6. Arnoldus in suo conuersionis gentium teatro, & alij infiniti. Eius corpus quiescit in Verda Caesaris super Rhenum. De eius Apostolatu, vide explicationem nostram, ad quartum huius arboris ramum.*

Albini] De eodem hac die agunt ferè supracitati, adiuncto & Usuardo. Petrus item in Catalogo, libr. 3. cap. 164. Trutemius de vir. ill. Ordin. S. Ben. lib. 3. cap. 165. & lib. 4. cap. 181. Vincentius Beluacensis in Speculo, lib. 23. cap. 141. 142. & 143. In hoc tamen hi duo posteriores emendandi, vt optimè annotauit Baronius, quod eum floruisse aiunt anno Domini 720. quod nequaquam verum est, vt ex actis eius à Gregorio Turonensi de Gloria Confessorum, cap. 96. & alijs, constat. Eius vita à Fortunato Presbytero conscripta, refertur apud Surium, Tom. 2. hac die. Eandem habet Mombritius, Tomo 2. de Sanctis. Fuit autem Monachus, & Abbas *Monasterij Cincillacensis, siue, vt alij habent Timicalensis, seu Timlacensis, cui praefuit annis 25. deinde factus Episcopus Andegauensis eam Ecclesiam rexit annis totidem. Obijt circa ann. Domini 570.*

Siuardi] Huius meminere, Martyrol. Rom. cum Baronio, Molanus in Addit. & Annot. ad Usuardum, Galefinius, & Felici, hac die, & alij. Surium, Tomo 2. hac item die, eius vitam per contemporaneum descriptam, adfert. Fuit Abbas Anisolensis caenobij, obiit q̄ anno Domini 608. qui erat Theodorici Regis Burgundiae octauus.

Rodolindi Episcopi] Huius natalem reponit hac die, Ambrosius de Morales in Hist. Hisp. lib. 16. cap. 36. qui eius vitam copiosissime describit, & de eodem agit, cap. 16. & 30. eiusdem libri: & libr. 15. cap. 29. Res eius gestas prosequutus est Ordonius Monachus Celle Nouae, qui vixit anno 1189. Miracula verò eius edidit Stephanus eiusdem caenobij Monachus. Eiusdem meminit Vaseus in Chronico ad annum 941. Pater eius Guterius Arias Comes Emimi, mater Aldara, siue Ilduara sanctissima virgo femina: quibus procurantibus primus Monachus, postmodum Dumienensis Episcopus, deinde Mondoneti, ad extremum Iriensis, siue Compostellanus Episcopus octauus, consecratus est: à qua sede deiectus per Sifnandum Episcopum, anno 967. *Monasterium Celle Nouae ab ipso anno 935. fundatum denuò ingressus, caenobitalem vitam professus est sub Sancto Franquila Abbate, cui postmodum in regimine successit, & miraculis clarus migra-*

migravit anno 977. ætatis suæ 60. succedente sibi in Abbacia, Mamila, siue Mamilano.

SEXTO NONAS MARTII.

IN Anglia Sancti Ceaddæ Episcopi gentis Merciorum & Lindisfarnorum in ciuitate Lichefeldensi, quem Beda prædicat timoris Dei plenum, & nouissimorum suorum assidue memorem. Hic aere commoto in Ecclesia sollicitus orabat, donec serenitas aeris rediret: Monet enim aiebat, æra Dominus, uentos excitat, fulgura iaculatur, de cælo intonat, ut terrigenas ad timendum se suscitet, & corda eorum in memoriam futuri iudicij reuocet. Apud Vverdam Cæsaris, Natale, Sancti Vvilleici Abbatis & confessoris, peregrinationis & laboris Sancti Suuitberti Episcopi comitis indiuidui, magnæ doctrinæ & sanctitatis uiri.

MARTII 2.

CEaddæ] De eodem Mart. Rom. cum Baronio, Molanus in Addit. & Annot. ad Vuardum, Galestinus, & Felici, hac die, & alij, Beda Hist. Angl. lib. 3. cap. 28. & lib. 4. cap. 2. & 3. Tritemius de uir. ill. Ord. S. Bened. lib. 3. cap. 117. & lib. 4. cap. 59. Huius vitam ex lib. 3. cap. 25. Hist. Bedæ, adfert Surius, Tomo 2. de Sanctis, hac die. Ex Monacho, & Abbate cœnobij Lestingahensis, factus est Episcopus Lichefeldensis Nordam humbrorum quintus, ut annotat Matthæus Vrethmonasteriensis: non autem tertius, ut vult Ant. Demochares, Tom. 3. cap. 39. de Sacrific. Missæ: quem episcopatum tertio regiminis sui anno deserens, ad Monasterium suum rediit, in quo obiit circa annum Domini 690. Res item eius gestas, Molanus ex Catalogo scriptorum Britannicæ referente, composuit Daniel Episcopus Ventanus, seu Vintoniensis, qui obiit anno 746.

Vvilleici] Huius natalem cognouimus ex cap. 26. uitæ S. Suuitberti Episcopi, & Tritemio de uir. ill. Ord. S. Bened. lib. 3. cap. 167. Presuit autem cœnobio Vuerdensi annis 10. cum magna sanctitate, obiitq; hac die anno Domini 727. cuius uita summam recensetur à Surio, Tomo 2. in cap. 26. uitæ S. Suuitberti supracitato. De eodem pariter, & die eius natali agit Molanus in Indic. SS. Belgii breuib; & Cratepolius de Epif. Ger.

QVINTO NONAS MARTII.

BAmbergæ in Monasterio Confugienti, Sanctæ Chunegundis Augustæ, & virginis, quæ Hærico primo Imperatori nupta, cum uirginitatem ipso annuente seruasset, bonorum operum meritis cumulata sancto sine quieuit, & post mortem miraculis claruit: quæ cum tumularetur cum marito auditum ferunt in aere testimonium, Cede uirgini uirgo locum. Res digna miraculo, in maritali thoro assertam

ram in finem usq; uita uirginitatem. Gandau, in cœnobio Blandini
 si Sancti Vvinnualoci Abbatis Britanni, admiranda sanctitatis.
 Aruernis depositio Sancti Caluppani Monachi reclusi, cuius laudes
 enarravit Sanctus Gregorius Turonensis. Nonantula Monasterio
 in agro Mutinensi, Natalis Sancti Anselmi primi illius cœnobij Ab-
 batis, cuius uita uirtutibus plena resulsit.

MARTII 3.

CUnegundis] De qua Martyr. Rom. cum Baronio, Molanus, Gale-
 sinus, & Felici, hac die, & alii: à quibus Kunegundis uocatur.
 Eius uita grauer conscripta, refertur à Surio, Tomo 2. de Sanctis, sed u-
 rum ea sit quam Adelboldus Traiectensis Episcopus scripsisse fertur, ne-
 scio. Fuit filia Sigefridi Comitis Palatini, ac uxor S. Henrici I. Claudi,
 Imperatoris, cum quo ad finem usque illibatam uirginitatem seruauit, quo
 mortuo ad Confugiense Monasterium se conferens, sub cura S. Iuttae fra-
 tris sui filiae, in omni humilitate annis 15. uitam traduxit; obiitq; anno
 Domini 1040. Agit de eadem Trittemius de uir. ill. Ord. S. Bened. lib. 3.
 cap. 259. & in Chronico Hirsaugia. Albertus Crantzius in Saxonia, li-
 bro 4. cap. 30. 32. & 35. Cronica Cronicarum, & alii plures Germanici
 scriptores.

Vvinnualoci] De eodem Molanus in Additio. ad Puardum, & in
 Indiculo SS. Belgie, Galesinus, & Felici, hac die. Fuit Abbas in Britan-
 nia cœnobii Tauraci in Silua Neclensi, cuius uita adfertur à Surio; To-
 mo 2. Agitur de eodem in uita S. Ethbini Abbatis, discipuli sui, apud Su-
 rium, die 19. Octobris: & apud Trittemium, libr. 3. capit. 44. & Petrum,
 lib. 9. cap. 84. Vixit anno 590.

Caluppani] Huius meminit Surius, Tomo 2. hac die, qui uitam à D.
 Gregorio Turonensi descriptam, refert; fuit Monachus Monasterii Me-
 letensis in territorio Aruernensi.

Anselmi] Ex Calendario, & Chronico MS. Monachorum Nonantu-
 lani cœnobii huius natalem habuimus; cuius uita grauer factis conscripta
 ibidem in Sacristia asseruatur. De eo agit Carolus Sigonius de Regno Ita-
 lie, libro 3. ad annum 750. & 752. Fuit autem Anselmus primus Dux
 Forouulensis X V. cuius soror Gisfeltrudis Aistulsi Longobardorum Regis
 uxor fuisse scribitur in eius uita; Vitam Monachalem eligens, secessit in
 presatum Nonantula cœnobium, ab ipso in honorem Sanctissime Virginis
 Matris, & S. Benedicti, anno 749. fundatum, in quo succedente tempo-
 re ob morum integritatem, & uitæ sanctitatem Abbas electus; Pater
 fuit 1144. Monachorum exceptis paruulis; obiitq; eodem in cœnobio an-
 no Christi 804. Regimini sui anno 50. die Veneris Sancto, cuius sacrum
 Ec corpus

corpus in Altari summo eiusdem Ecclesiæ quiescit . In eo autem chronico ex quo hæc excerptimus , summam erant descripti omnes Abbates illius Monasterii usque ad annum 1035. quos , eo libentius hic apposuimus , quò maiori cum diligentia ab ipso scriptore sunt annotati.

CATALOGVS ABBATVM

NONANTVLANORVM.

Anno Christi

- 754 S. Anselmus Abbas primus, rexit annos 50. Obijt 5. nonas Martij .
 804 Petrus, ann. 17. Obijt 4. calen. Iunij.
 821 Ausfrith, ann. 17. Obijt 4. idus Martij.
 838 Ratpertus, ann. 1. Obijt 7. cal. Iulij.
 839 Rotchildus, ann. 3. Obijt 15. cal. Ianuarii.
 842 Ertgifelprandus, ann. 9. Obijt 9. cal. Iunii.
 851 Lyutefredus, ann. 4. Obijt 16. cal. Decembris.
 855 Leo, ann. 1.
 856 Etpertus, ann. 9. Obijt 8. cal. Nouembris.
 865 Vvarnesfrit, ann. 4. Obijt 10. cal. Nouembris.
 869 Ragimbaldus, ann. 1. Obijt 8. idus Octobris.
 870 Theodoricus, ann. 17. Obijt calendis Martij.
 887 Vacauit Abbatia ann. 4.
 891 Landefredus, ann. 5. Obijt calendis Aprilis.
 896 Leopardus, annos 13. menses 2. dies 19. Obijt 12. calen- dis Iulij .
 Eodem anno, octauo calendæ Octobris, indiçtione 3. occisi Mo- nachi in Nonantula ab Hungaris ; & Abbas effugit cum centum Monachis .
 909 Petrus, ann. 3. mens. 3. dies 11. Obijt cal. Octobris.
 912 S. Gregorius, ann. 19. obiit 3. nonas Augusti : Resignauit, obiitq; sanctè tertio nonas Augusti 933. indiçtione 6.
 931 Ingelbertus ann. 12. obiit 12. cal. Maij.
 943 Gerlo ann. 6. obiit 8. cal. Septembris.
 949 Gotefredus, Filius Vgonis Regis.

Prepositi loco Abbatum .

- 982 Martinus Diaconus, & Præpositus ; occisus est, 7. cal. Se- ptembris, anno 13. sui regiminis.
 996 Leo Archiepiscopus, ann. 2. Obijt 2. idus Iulij.

- 998 Ioannes Abbas, ann. 2. Obiit calend. Nouembris.
 1000 Leo Abbas, ann. 2. Obiit 12. cal. Decembris.
 1002 Rodolphus Abbas, an. 3. 4. cuius anno 12. Domini 1013. Mo-
 nasterium quartò crematum: obiit 2. idus Iunii.
 1026 Adribertus Archiepiscopus occupat Abbatiam.
 1035 Rodolphus Abbas, nepos Rodulphi primi, ann. 12. ex Ca-
 nonico factus Abbas, Obiit 8. calend. Nouembris.

Hucusque scriptoris huius Chronici diligentia nobis innotuit.

QUARTO NONAS MARTII.

TREURIS, Natalis Sancti Basini Episcopi Treurenensis & confesse-
 ris, qui cum esset Sancti Clodulphi Ducis Austrasie, quæ nunc
 Lotharingia uocatur, filius, primum in cænobio Sancti Maximini
 Treurenensis Monasticam uitã amplexus, deinde ad illam sedem regẽ
 dam assumptus cū multis annis uerbo & exẽplo populum sibi com-
 missum gubernasset, miraculis clarus migrãuit in cælum. Eodem die
 Sancti Fursei Confessoris, de quo multa miranda narrantur. Cuius
 depositio Sancti Petri Abbatis, sanctitate, & doctrina admirabilis,
 tantæq; abstinentiæ, vt toto sacre quadragesimæ tempore quinque,
 aut sex panum refectione contentus fuerit.

MARTII 4.

BASINI] De eo Molanus in *Addit. ad Usuardum*, Galestinus, Mauro-
 ycus, & Felici, hac die, & alii. Trittemius item de uir. ill. *Ord. S. Ben.*
lib. 3. c. 139. & lib. 4. c. 70. à quo 56. illius sedis numeratur Episcopus. Fran-
ciscus de Rosieres in Stemmatibus Ducum Lotharingia, Tomo 3. hist. ca-
pituli. 49. pauca admodum de eo habet. Floruit anno Domini 640. non au-
tem 740. ut malè annotauit Trittemius.

Fursei] Huius acta plenius die 16. Januarii descripsimus. Trittemius
 item de uir. ill. *Ord. S. Ben. lib. 3. c. 86. eum hac die obiisse narrat.*

Petri Abbatis] Huius natalem notat, hac die, Surius, Tomo 2. qui eius
 uitam à Ioanne Monacho descriptam adfert. Extat & eadem litteris Lõ-
 gobardicus in sacro Cauensi cænobio. De eodem agunt etiam Tabulæ Ca-
 uenses, hac die. Res eius gestas fusius prosequitur Alexander Neapolitan.
 Monachus Cauensis in sui cænobij chronico MS. à cap. 38. ad 98. Fuit
 genere Salernitanus nepos S. Alferij Abbatis, & tertius Cauensis Ab-
 bas, obiit que anno Domini 1120. regiminis sui 40. & in sacra crypta eius-
 dem cænobij sepultus est. Monasterio suo priuilegia & immunitates mul-
 tas ab Urbano Papa secundo obtinuit, de quibus particulatim agemus die
 nonarum Septembrium, quando Ecclesia Cauensis ad eodem Pontifice
 consecrata est.

TERTIO NONAS MARTII.

A Relati in Gallia, Sancti Virgilij eiusdem ciuitatis Episcopi & confessoris, pietate, & doctrina clari

MARTII 5.

Virgilij] *De quo tabula Lerinenses, hac die. Fuit primum e Monasterij Lerinensis Monachus: & deinde Arclatenfis Archiepiscopus, admodum S. Gregorio familiaris, cuius plures ad eum extant Epistole.*

PRIDIE NONAS MARTII.

Seckingi, depositio Sancti Fridolini Abbatis & confessoris, qui cum Regis Scotie Conrani filius esset, omni litteratum genere apprime eruditus fuit, populosque multos sua predicatione ad fidem Christi conuertit, & miraculis clarus in pace quieuit. Toleti, depositio Sancti Iuliani cognomento Pomerij, eius cognominis secundi, doctrina & sanctitate clari.

MARTII 6.

Fridolini Abbatis] *De quo Molanus in Addit. ad Vsuarium, Galefinius, & Felici, qui Fridelinum legit, hac die. Eius vitam eleganti stylo scripsit S. Notgerus, Abbas S. Galli. De eodem agunt Io. Lesleus, libr. 4. de reb. Scotorum, sed Vinsfredum vocatum suisse testatur: & Petrus Cratopolius, de Episcopis Germania, a quo filius Regis Scotie agnoscitur. Fuit Abbas Seckingi ad Rhenum, migrasseq. videtur circa ann. Domini 560. paulo ante, uel post.*

Iuliani Pomerij] *De eo Vsuarius, Galefinius, Maurolycus, Felici, & Vaseus, hac die. Reliqui uero octauo idus Martii, de quo ibi agemus.*

NONIS MARTII.

In Prouincia Valeriae, Sancti Equitij Abbatis, miræ sanctitatis uiri. Romæ, Sanctæ Redemptæ uirginis. In Segenbergenfi Monasterio, Sancti Volkeri Monachi & Martyris, à Pribislao Principe Sclauorum gladio interempti, in direptione Monasterij sui.

MARTII 7.

Equitij] *Huius memoriam recolunt, Molanus in Addit. ad Vsuarium, Galefinius, Maurolycus, & Felici, qui corruptè satis Equilium nominat, hac die. Baronius uerò die 11. Augusti. Petrus in Catalogo, libro 11. cap. 96. Eius uitam ex lib. 1. Dialog. cap. 4. Gregorii Pape excerptam, adfert Surius, Tomo 2. de Sanctis. Agit de eodem Trittemius, de uir. illust. Ord. S. Bened. lib. 3. cap. 11. & Vincenius in Spec. lib. 22. cap. 61.*

Redemptæ] *De ea Martyrologium Romanum, anno 1583. impressum Venetijs, hac die.*

Volkeri] *De quo Molanus, & Galefinius, hac die. Agit de eodè Helmolus.*

molus Presbyter in Chron. Sclavorum, libro 1. cap. 56. martyrio coronatus est cum aliis ex fratribus nonnullis, ut auctor est Crantzius in Metrop. lib. 6. cap. 16. idq. anno Domini 1138. ut refert Albertus, Abbas Stadenfis in Chronico.

OCTAVO IDVS MARTII.

Toleti Sancti Iuliani Pomerii, eius cognominis secundi, doctrina, & sanctitate conspicui. In pago Taruanensi, Sancti Hunfridi Episcopi eiusdem ciuitatis ex Abbate Sithiuensi, cuius corpus delictis Morinis, Ipras est translatum.

MARTII 8.

Iuliani] De hoc Mart. Rom. cum Baronio, Maurolycus, Felici iterii, Alphonsus Villegas in flore Sanctorum Hispania, & Lucius Marinus de rebus Hispania. lib. 5. hac die. Vsuarius verò, Galefinus, Maurolycus, & Felici. Io. Vaseus in Chronico ad annum 685. eius natalem reponunt pridie nonas Martij. Errat autem Franciscus Tarapha in Chronico, qui eius festum diem annotat die octauo cal. Martij. Forsitan mendosus, est codex, illaq. particula, Calendas, pro dictione Idus posita, quod necesse est fateri, si prefatis auctoribus credimus. Huius uitam extare, ait Vaseus loco citato. De eodem agunt Rodericus Toletanus, de rebus Hispan. lib. 3. cap. 12. & 13. idem Vaseus in Chronico, cap. 4. & ad annu 681. & 689. & alij. Fuit autem primo Monachus Agaliensis cœnobij, ac discipulus Sæcti Eugenii, huius nominis iij. sedisq. Toletana, à Sancto Illephonso, tertius in ordine Episcopus. Citatur à Magistro Sententiarum, lib. 4. distinct. de Purgatorio.

Pomerii] Huius nominis duos fuisse egregie docetur à Vaseo in Chronico ad annu 685. Vbi & refutatur opinio illa Roderici Toletani, de reb. Hisp. lib. 3. capit. 12. & aliorum, qui asserunt eum Iudæum fuisse, cum in eius uita à contemporaneo eius conscripta nihil tale reperiatur. Obiit an. 3. Egicæ Regis, qui erat à Christo nato 690. Baronius tamen in notis ad huc diem tale ei cognomen fuisse pernegat.

Hunfridi] De eo Molanus, in Additio. ad Vsuarium, & in Indiculo Sanctorum Belgii, & Galefinus, hac die. Huius etiam meminit Iacobus Meyerus Annal. Flandriae, libro 2. ad ann. 868. Fuit primu Monachus Prumie in Silua Arduenna, deinde Abbas San. Bertini in Sithiu, postmodum Episcopus Morinensis, seu Taruanensis. A Nortmannis Sede pulsus Romanam Sedem consuluit, num reuertendum sibi esset ad Ecclesie regimen, an in Monasterio manendum: suasit Pontifex Nicolaus rediret ad Ecclesiam, cuius responsio habetur in Decreto, Causa septima, quaestione prima, cap. Sciscitaris. Obijt anno 868. uel 869.

Romæ, Sanctæ Franciscæ viduæ, Ordinis Montis Oliueti, nobilitate generis, uitæ sanctitate, & miraculorū gratia celebris.

MARTII 9.

Franciscæ] *De eadem Martyrol. Rom. cum Baronio, hac die: qui eius uitam se legisse testatur. Eius item res gestas fusè satis prosequitur Dominus Petrus Calzolari Monachus Florentinus Historiæ Monasticæ, colloquio (seu, vt ipse loquitur Diario) tertio. Obiit anno 1440. ætatis suæ 56. Sepulta iacet in cœnobio Sanctæ Mariæ Nouæ, Ordinis Montis Oliueti.*

SEXTO IDVS MARTII.

Lvetiæ Parisiorum, depositio Sancti Droctouei Abbatis cœnobii Sancti Germani, & eiusdem sancti, dum uiueret discipuli, spectata religione, admirandaque pietate uiri. In Monasterio Luxouienfi, sancti Attalæ Abbatis, qui nobili genere, at sanctitate nobilior, beati Columbani, a quo institutus est, mores & disciplinam uitæ sequutus, rectè diuineque factorum gloria florens, quieuit in Domino. In Monasterio Vallis Umbrosæ, beati Andree, discipuli Sancti Ioannis Gualberti, & imitatoris eius præcipui. Ibidem, Sancti Ioannis, ex Abbate, Eremitæ, miraculis clari.

MARTII 10.

Droctouei] *De quo Mart. Rom. cum Baronio, Vuardus, & Galestinus, hac die. Maurolycus item & Felici, sed Dorothæum legunt. Agunt de eodem Aimonius de gest. Franc. libr. 3. cap. 16 Franciscus Belforestius in Cosmographiæ sua uniuersali, lib. 1. in Catalogo Abbatū S. Germani. Floruit anno 570.*

Attalæ] De eo iudem supracitati, hac die. Corrigendi veniunt Maurolycus, & Felici, qui Monasterium Bobiense, cum Luxouienfi confundunt; quibus tamen si addatur particula illa, ex (ut legatur, Bobii ex cœnobio Luxouienfi,) quæ forsitan in exemplari deest, nullus remanebit discrepantiæ locus. Huius uitam ab Iona Abbate conscriptam, quæ manifesto errore Bedæ tribuitur, Tomo 3. operum eius, refert Surius, Tomo 2. de Sanctis. natalem eius reponit Petrus in Catalogo, lib. 3. cap. 190. die sequenti. Agit de eodem Tritemius. de uir. ill. Ord. S. Ben. libr. 3. c. 71. & alii plurimi, ut Vincentius Beluacensis in Speculo Historiali, libro 23. cap. 20. Claruit anno 624.

Andree] De quo Tabulæ Vallis Umbrosæ, hac die. Fuit primum discipulus Sancti Arnaldi martyris Parmensis, deinde San. Ioanni Gualberto adhesit, cuius & uitam scripsit: postremò Abbas S. Fidelis Strumiensis,

mor-

mortuus est anno Domini 1097.

Ioannis] De eodem eadem Tabula Vallis Umbrosa, hac die: à quibus predicatur familiarissimus S. Catarina Senensis, mortuusq; refertur, miraculis clarens, anno 1376.

QVINTO IDVS MARTII.

IN territorio Herbipolensi, Sancti Gumberti confessoris. In Ambianensium finibus Sancti Firmini Abbatis & confessoris. In Germania, Sancti Eberhardi Monachi tantæ sanctitatis, ut mortem suâ propriam, longè ante præuidens, Sancto Vdalrico Episcopo lachrymanti prædixerit. In Hispania, passio Sanctorum Vincentii Abbatis & martyris, & Ramiri Monachi, qui ab Arianis occisi sunt. Cordubæ, Sancti Eulogii Abbatis, qui eiusdem Urbis martyribus in persecutione Saracenorum adiungi meruit, quorum pro fide certamina scribendo fuerat amulatus.

MARTII II.

Gumberti] De quo Galefmius, hac die. Huius vitam uidere licet in uita Sancti Burchardi Episcopi Herbipolensis, die 14. Octobris, quæ extat apud Surium, Tomo 5.

Firmini] De eodem Martyrol. Rom. cum Baronio, & Galefmius, hac item die.

Eberhardi] In Calendario Germanico, anno 1592. impresso. huius natalem repperi; de quo agit Trittemius, de uir. illust. Ordin. Sancti Ben. libro 3. cap. 225.

Vincentii Abbatis] Huius natalem annotat hac die, Ambrosius de Morales in Hist. Hisp. lib. 12. c. 19. ubi eius acta recëset. De eodè agit Franciscus Tuamex Monachus Benedictinus in Compendio uirorum illust. Ordinis S. Benedicti. Fuit Abbas cœnobij S. Claudij Legionæ, & martyrio coronatus est ab Arianis, ann. Domini 639. et atis suæ 74. Eius corpus in Ecclesia Ouetensi iacet, in qua subsequens uisitur Epitaphium:

Hoc opus fecit fieri magister Garthas, huius almae Ecclesie Archidiaconus, ad honorem Sancti Vincentii martyris, quondam Abbatis Monasterii Sancti Claudij Legionensis ciuitatis: cuius corpus reconditur in hac arca.
Era M C C C VI.

Ramiri Monachi] Reponitur cum magistro suo à Morale loco citato. Iacet nunc in arca Altaris maioris Ecclesie S. Claudij, quam inhabitant Cistercienses, qui olim fuerunt Benedictini.

Eulogij Abbatis] De quo Martyrol. Rom. cum Baronio, & Hispanicarum rerum scriptores, hac die: Usuardus uerò die 20. Septembris, quod

Ec 4 qua

qua ratione faciat ignoro. Eius vitam composuit Aluarus eius condiscipulus, Monachus Cordubensis, quæ præfixa est operibus eiusdem Eulogii, anno 1574. excusis. De eodem agunt Ambrosius de Morales, in Hist. Hisp. lib. 14. cap. 27. 28. 29. & 30. & Ioannes Mariana, Societatis Iesu, de reb. Hispan. lib. 7. c. 15. & alii. Fuit natione Cordubensis, Monachus & Abbas Monasterii S. Zoili Cordubæ, & paulò ante mortem Toletanus Archiepiscopus electus, inire tamen nõ potuit, quæ omnia unica Mariana periodo manifesta fiunt, sic enim inquit: Anno decimo Eulogius ipse occisus in Sabbatho, quinto Idus Martij. Eulogij vitam Aluarus Cordubensis eius familiaris, & necessarius scripsit, vbi asserit paulò ante mortem in Vuestremiri locum Toletanum Archiepiscopum summa Cleri, & populi voluntate electum fuisse. Cordubæ sanè in Eulogii locū Sanfon Presbyter consequentibus annis Sancti Zoili Abbas suffectus est, &c. Hæc Mariana. Reliqua de eius rebas gestis, & scriptis vide in notis R. Baronij ad hanc diem. Martyrio coronatus est in Sabbatho, anno Domini 859.

QUARTO IDVS MARTII.

Romæ, Sancti Gregorij primi Papæ, & Ecclesiæ Doctoris eximij, cuius etiam festus dies à Græcis, propter insignem eius sapientiam, & sanctitatem, præcipuo honore celebratur, qui ob res præclare gestas, atque Anglos ad Christi fidem conuersos, Magnus est dictus, & Anglorum Apostolus appellatus. Item Romæ, Sancti Petri Diaconi, interlocutoris Dialogorum Diui Gregorij Papæ, & Sacræ Romanæ Ecclesiæ Cardinalis, qui proposito sibi Sancti Gregorij Pontificis, magistri sui, exemplo, in omni sanctitate eluxit. In Britannia minori, Sancti Pauli Leonensis Episcopi, admirandæ sanctitatis, abstinentiæ maximè, uiri.

MARTII 12.

Gregorij] De hoc Mart. Rom. cum Baronio, Beda Vuardus etiam hæc ceteris à Latinorum, quàm Græcorum hac die. Res eius præclare gestas recensent Ioannes Diaconus libris 4. quos adfert Surius, Tomo. 2. Paulus Diaconus, & alij multi quæ de eodem ex professo tractant, quorum præcipui citantur à R. Baronio, & Galefinio in annotationibus huius diei. His adiunguntur Petrus in Catalogo, lib. 3. c. 192. Vincentius Beluacensis in Speculo, lib. 22. capitibus 9. 11. 19. 20. & sequentibus usque ad libri finem. Tritemius de uir. ill. Ord. S. Ben. lib. 2. c. 8. lib. 3. c. 52. & lib. 4. c. 2. & 22. Mombrinius, Tom. 2. Antoninus, in Summa Historiali, part. 2. Platina de uitis Pont. Rom. Onuphrius Panuinus in epitome chronico, Ecclesiastico, & alibi. alijq. infiniti, quos longum esset enarrare. Opera quæ sunt

ac laudabiliter gessit, constitutionesq; quas instituit, si requiras, consule
explicationem nostram hanc, in primum Arboris presentis ramum. Obijt
anno 604.

Petri Diaconi] De quo *Mart. Rom.* impressum 1583. & Galefinius,
hac die. Petrus item in *Catalogo*, lib. 3. cap. 193. De eodem agit *Vincen-*
tius in Speculo, lib. 22. c. 107. & *Ioannes in uita S. Gregorij Papa.* Obijt
anno 605.

Pauli Leonensis] De eodem, *Molanus in Addit. ad Vsuarium*, Gale-
finius, *Maurolycus*, & *Felici* hac die. Vitam eius breuiter describit *Vincen-*
tius in Speculo, lib. 21. c. 22. & 23. *Tritemius* item de uir. ill. *Ord. S. Ben.*
lib. 3. c. 48. & lib. 4. c. 134. Fuit discipulus Sancti Eluui Abbatis, floruitq;
que circa annum Domini 600. Agit de eodem *Petrus in Catalogo*, lib. 3.
c. 195. & *Robertus Cœnalis de re Gallica* lib. 2. perioche 6.

TERTIO IDVS MARTII.

IN Monasterio Cluniacensi, Translatio Sanctę Consortię uirginis.
Hispalis, Sancti Leandri Episcopi, & confessoris, doctrina & san-
ctitate clarissimi.

MARTII 13.

Consortię] De ea *Mart. Rom.* ann. 1583. *Molanus in Addition. ad*
Vsuarium, & *Galefinius*, & *Maurolycus*, hac die.

Leandri Episcopi] Huius natalem reponunt, hac die *Villegas in flore*
Sanctorum : & *Morales in Chron. Hist.* lib. 1. c. 5. Alii uero tertio calen-
darii Martii, ubi de eo agimus.

PRIDIE IDVS MARTII.

IN Prouincia Valerię, Sanctorum duorum Monachorum, quos
Longobardi suspendio necauerunt in arbore, in qua licet defun-
cti, ab hostibus ipsis audiri sunt psallere. Halberstati in Germania
Monasterio *Quindelingeborg*, depositio sanctę *Mathildis Reginę*,
matris *Othonis* primi Imperatoris, humilitate, & paciētia celebris.
Casini depositio sancti *Ioannis Abbatis Casinensis*, summę humili-
tatis, de quo multa miranda leguntur. *Patavii* translatio sanctorum
Arnaldi Abbatis, *Vrii Monachi*, *Felicitatis Virginis*, & aliorum. *Ca-*
nę B. Petri huius nominis secūdi, Abbatis. In *Thuringia*, Sanctę *Pau-*
linę sanctimonialis reclusę, miraculis clarę.

MARTII 14.

Sanctorum duorum Monachorum] De iisdem *Martyr. Rom.* cum
Baronio, hac die. De quibus & *Diuus Gregorius* lib. 4. dial. c. 21. &
Petrus ab eo in Catalogo lib. 11. c. 121.

Mo-

Monasterio Quindelingeborg] *Fundatum fuit istud Monasterium ab hac sancta Mathilde Imperatrice, in Vrbe Quindelingeborgensi, circa annum Domini 922. & in honorem Sancti Seruatij consecratum: hinc præfuit prima Abbatisa filia eiusdem, Mathildis, que postea in Catalogum Sanctorum relata est.*

Mathildis Reginae] *De qua idem Baronius, & Molanus in Addit. ad Vsuard. hac die. Hac marito Henrico Aucupe Cesare, defuncto, in eodem suo cœnobio vitam religiosam ducens, plena bonis operibus migravit, in eoq; apud virum sepulta est: obiit autem circa annum Domini 940. De eiusdem præclaris rebus gestis, pijsq; operibus, agit Albertus Crantzius in Metrop. Saxonie lib. 7. c. 12. & aliquot sequentibus.*

Ioannis Abb.] *Huius natalis notatur a Leone Ostiense in Chron. Casinensi lib. 2. c. 21. quo, & præcedenti, eius Vita breuiter describitur. Eandem recenset Petrus Diac. de Sanctis Montis Casini, c. 35.*

Petri Abb.] *De eodem Molanus in Addit. ad Vsuard. Maurolycus, & Felici, hac die. Petrus in Catalogo lib. 2. c. 200. res eius gestas profert: & Vincentius in Speculo lib. 29. c. 28. 29. 30. 31. & 32. Fuit primum Monachus Igniacensis, deinde Prior, post Abbas Vallis regis, ultimo Henrico Abbate Clareuallense inter purpuratorum numerum relato, eidem quamuis inuitus in Abbatiæ regimine successit, circa annum Domini 1150.*

Translatio Sanctorum &c.] *Tabule cœnobij S. Iustinae de Padua, & Breuiaria nostra Casinensia, hanc Translationem, hac die, annotatam habent. De hac insignem Orationem habuit Dominus Marcus Brixianus, Abbas Congregationis nostræ, que Typis excusa est Brixie. Facta est autem huiusmodi Sanctorum Religiosorum Arnaldi, Vrii, & Felicis Translatio, simul cum alijs Sanctorum Corporibus illius cœnobij anno Domini 1562. ut indicant uersus illi, in basi sinistrae partis Chori illius Ecclesiæ insculpti, quorum tenor talis est.*

Iustinae corpus Regali sanguine cretæ,
Ossaq; Cœlicolum, multos seruata per annos
Religione Patrum, sacras sunt sparsa per aras
Templi huius: tractante Pio Quarto aurea Patris
Retia Clauigeri; Mutinensi & Præsede magni
Huius cœnobij Peregrino claustra tenente:
Ac Lustrata noua pompa. quippe ordine longo
Et populo, & Clero, & lato comitante senatu,
Atque ipso celebrante sacrum Urbis Præsule: quorum
Numine, tartarei Manes fugere per auras

Iraui,

Irati; & certo firmavit poplite gressum
 Claudus: & altisonas effudit pectore voces
 Mutus: easque cauis furdus demum auribus hausit:
 Atque optata diu respexit lumina solis
 Cæcus ouans: populi circum admirante corona.

Hieronymo Priolo Venetiæ Duce M. D. LXII.

Paulinæ Sanctimonialis] *Huius natalis notatur, hac die, a Trithemio in Chronico Hirsangie, in Tractatu de Brunone Abbate, obiisseq; refertur anno Domini 1107. in Thuringia.*

Petri secundi Abb.] *Tabule Cæuenses de eodem agunt, hac die. Fuit Abbas nonus illius cænobij, ac migravit anno Do. 1208. regiminis sui 19.*

IDIBVS MARTII.

ROMÆ Sancti Speciosi Monachi, cuius animam germanus eius ferri vidit in cælum. Ibidem, natalis sancti Zachariæ Papæ. Hic pro pietatis studio B. Gregorij Magni Dialogorum libros Græcè reddidit. Italiæ, intestinis bellis ardenti, pacem restituit: Germaniam, diæcesium finibus distinxit: Episcopatibus auxit, & ornauit: Pipinum solenni Christianoq; ritu ab Bonifacio Archiepiscopo Regem consecrari uoluit: Romanæ Ecclesiæ patrimonium propagauit: De Cleri, populiq; Christiani disciplina, & moribus multa salubriter pieq; fanciuit: Basilicas multas collabentes instaurauit: Bibliothecam Vaticanam confecit, & instruxit; Templum B. Georgii, Christi martyris, ædificauit; sicq; Ecclesiam Dei summa uigilantia gubernans, clarus meritis quieuit in pace, anno sui Pontificatus decimo, mense 3. die 9.

MARTII 15.

Speciosi] *De eo Martyr. Rom. cum Baronio, hac die. Eius meminit S. Gregorius lib. 4. dialog. c. 8. Petrus in Catalogo lib. 11. c. 106. fuit discipulus S. P. N. Benedicti, eiusque nomen citatur a Gordiano Monacho in Epistola ad Constantinum Abbatem.*

Zachariæ] *Hac die eum reponunt Mart. Rom. cum Baronio. F. Onusfrus Panuinus in Epitome, & Maurolycus, qui tamen etiam die præcedenti, cum Molano, Galefinio, & Felici, eius memoriam agit. Agit de eodem Petrus in Catalogo lib. 10. c. 26. aliq; infiniti qui de Rom. Pontif. ex professo tractant. Quod Monachus fuerit testatur F. Onusfrus Panuinus in Chronico Pont. Romanorum, cuius autem Ordinis, minime refert. Eum tamen fuisse Monachum Benedictinum, tum ratio temporis, tunc enim nulla alia Monasteria nisi Benedictina reperiuntur, tum etiam uerba illa quibus P. Benedictum, Patrem suum appellat, manifeste declarant:*

Sic

Sic enim ait in Priuilegio Monasterio Casinensi anno sui Pont. primo concessio, circa finem; At uerò qui pio intuitu huius nostri Apostolici instituti obseruator existit; benedictionis gratiam a misericordissimo Domino Deo nostro, per intercessionem Beatissimi Patris nostri Benedicti consequatur, & Vitæ æternæ præmia adipisci mereatur: Hoc Priuilegium impressum uidetur in Chronico Casinensi, & est ultimo libri loco positum.

DECIMO SEPTIMO CAL. APRILIS.

MARCIANIS Monasterio, depositio Sanctæ Eufebie Virginis, & Abbatissæ Hamaticensis. Moguntia, sancti Meginbodi Abbatis Burbachensis, magnæ sanctitatis, & doctrinæ. In Monasterio Vallis Umbrosæ, sancti Læti Abbatis, & discipuli sancti Ioannis Gualberti, in cuius morte Angelū eius custodem uidere meruit. Eodem die, sancti Torelli Conuersi, & Eremitæ, miraculorum gloria clarissimi.

MARTII 16.

EVfebie] *De qua Molanus, & Felici, hac die. Eius uitam referente eodem Molano composuit quidam profundioris scientiæ, carmine, & prosa, quæ seruantur MS. Marcenis. De eadem agitur in uita S. Rethrudis, matris suæ, quæ extat apud Surium, Tomo 3. & in Molano in Indiculo Sanctorum Belgij. Recensetur quoque à Meyero Annal. Flandriae, lib. 1. ad annum 661. Fuit Abbatissa in Hamatico iuxta Marcenas post S. Gertrudem proauiam suam, in quo obiit anno Domini 642. ætatis uero suæ 23. quiescit iam in cænobio Marcianensi, iuxta Duatum.*

Meginbodi] *De huius die natali uideatur Trittemius. de uir. ill. Ordin. S. Ben. lib. 3. cap. 261. qui eius uitam breuiter refert.*

Læti, & Torelli] *De ambobus Tabula Vallis Umbrosæ, hac die: uorum prior Abbatem egit in cænobio S. Michaelis Passignani, ubi & mortuus est anno 1083. alter uitam Eremiticam duxit Auillaneti non longe a Puppio patria sua, & miraculis clarus ætatis suæ anno 80. Christi 1282. ex hac Vita migravit, & in Altari Ecclesie S. Fidelis Puppj sepultus est.*

DECIMO SEXTO CAL. APRILIS.

NIVIGELLÆ in Brabantia, Sactæ Gertrudis Virginis, & Abbatissæ, filia Pipini Ducis, quæ patre mortuo a Sancto Amando Episcopo in Religionem Deo ritu solenni consecrata, fidei propagandæ studiosa, uerbi Dei concionatores magno in honore habuit, de pauperibus, & peregrinis sollicita, eos charitatis uisceribus complexa, aliæ sustentari curauit; patriæ celestis sitiens, toto uicæ cursu

curfu in omnibus sanctitatis officijs se exercens, Christum sponsum in cælis habere meruit. Herbipoli, Sanctorum Confessorum Coloniæ Presbyteri, & Totuani Diaconi. Parauii in cœnobio Sanctæ Iustinae, depositio Sancti Vrii Monachi, & confessoris.

Gerrudis] De ea item hac die Mart. Rom. cum Baronio, Beda, Ado, Usuardus, Molanus in Addit. & Annot. ad eundem, & in Indiculo Sanctorum Belgij, Galestinus, Maurolycus, Felici, & alij. Eius vitam adfert Surius, Tomo 2. a contemporaneo exaratum. De eadem agit, Petrus in Catalago, libro tertio, cap. 205. Frater item Petrus Crætopoliensis Minorica, Libro de Episcopis Germanie. Fincensius in Speculo, lib. 2, c. 117. Tritemius de vir. ill. Ord. S. Bened. lib. 3. c. 113. Jacobus Meyerus in Annal. Flan. lib. 1. ad annos 650. & 664. quo anno obiit, ætatis sue 33.

Colonati Presbyteri, & Totuani] De ijs etiam Galestinus, ex Annalibus Artimani Monachi, hac die. Acta eorum reperuntur in vita Sancti Chilianii Episcopi apud Surium, Tom. 4. die 8. Julij, cum quo martyrium passi sunt: erant verò Monachi Ripenses in Anglia. Quæ autem hac eorum festiuitas ignoro: Natalis recolitur die octauo Iulij.

Vrii] In Calendario peruetusto cœnobij S. Iustinae, huius Natalis notatur hac die; de cuius actis nihil aliud cognoscere potui, nisi quod Sanctorum quorundam Innocentium reliquias illuc adportauerit, & post multos in religione perpeffos labores, miraculis clarus quicauerit in pace. Jacet in Altari quodam illius Ecclesie; Canonizatus est à S. Leone Papa. 1. X. die 2. Augusti, uti ibidem tractabimus.

DECIMO QUINTO CAL. APRILIS.

Mantuae, depositio Sancti Anselmi Episcopi Lucensis, & confessoris, maximè humilitatis, & doctrinæ uiri. Eodem die Sancti Christiani Episcopi, & Confessoris, Ordinis Cisterciensis.

MARTII 18.

Anselmi] De quo Mart. Rom. cum Baronio, Galestinus, & Fabulae Ecclesie Mantuanae, hac die. Felici in Ephemeride, Anselmi quidam meminit, sed eundem cum Anselmo Cantuariensi Archiepiscopo confundit, in quo videtur corrigendus. Huius vitam ab eius contemporaneo grauitate conscriptam, habemus in nostro cœnobio Sancti Benedicti de Padolone, manuscriptam, quæ sic incipit. Deuotis quorundam precibus instantè cogimur, ut vitam Sanctissimi Fratris nostri Lucensis Episcopi Domini Anselmi, quam præfentes vidimus, & pariter commo- rantibus fideliter accepimus, compendiofo explicemus labore, &c.

Arctio-

Arctioris vitæ studio inflāmatuſ Episcopatu relicto vitam Monasticam in eodem S. Benedicte cœnobio professus est, ut clarè satis ostendit vitæ ipsius Auctor his uerbis, Disponit ergo orationis causa, Sanctorum aliqua uisitare limina, & nescientibus, qui cum ipſo erant, parentibus, ac fidelibus, sit subito Monachus Regulæ S. Benedicte subiectus, &c. Repositus uero à S. Gregorio VII. suæ sedis, nunquam habitum Monasticum deserere uoluit, sed eundem sub habitu Episcopali celans, ad finem usque uitæ retinuit. Reseruat utem liber miraculorum eius post mortem, quorum 29. à B. (sic enim se appellat) peccatore, Capellano eius; reliqua 30. à reuerentioribus, sicut ipsi uiderunt, aut audierunt à fidelibus, descripta sunt. Agunt de eodem Sigebertus de illust. Eccles. scriptorib. cap. 162. Trithemius de scrip. Ecclesiasticis, & Sixtus Senensis, lib. 4. Bibliotheca sanctæ: In hoc attamen mendosus, quod duos Anselmos, unum Lucensem, alterum Mantuanum, Episcopos, pro uno constituat, & opera unius duobus adscribit; quod quam à ueritate sit alienum ex hoc manifestum euadit, quod nullus in toto Episcoporum Mantuanorum Catalogo reperitur, qui Anselmus uocetur, eo præcipuè tempore quo floruisse ab eo annotatur, Mathildis scilicet Illustrissimæ Ducissæ: tunc enim non Anselmus, sed Vitaldus Mantuanam sedem tenuit, cuius hortatu & iussu, ipsius S. Anselmi uitam compositam fuisse ab auctore refertur. Restituendus ergo est suæ integritati Sixtus, omniaq; quæ ab ipſo illi Anselmo Mantuano adscribitur, ut de annis mortis, & Episcopatus, huic nostro Anselmo attribuenda. Corpus eius iacet in Ecclesiâ Cathedrali S. Petri Mantuæ, quod ita adhuc integrum cernitur, & incorruptum, ut dormientem potius, quam mortuum diceret. Immortalitatis stola indutus est anno 1086. Episcopatus sui 13. Indictionis 52. anno 9. Agit & de eodem Bertholdus in App. ad Contr. ad ann. 1086. & hac ipsa die obiisse testatur. *omninoq; b. 3. 114.*

Christiani Episcopi] Calendarium meum Germanicum, huius meminit, hac die. De eodè agitur in uita S. Malachie Episcopi, quæ præfixa est operibus D. Bernardi Abbatis; quæ eam composuit, & reperitur apud Surium; Tom. 6. Fuit discipulus primum ipsius S. Malachie, deinde Ordini Cisterciensium ingressus factus est Abbas cœnobij Surienſis, & Mellisonis, & postea Archiepiscopus factus, circa annum Domini 1140. Obijt anno 1148. Agit de eodem Vincentius, in Spec. lib. 29. cap. 11. & 12.

DECIMOQUARTO CAL. APRILIS.

Sortus ad Italiam peruenit, & in urbe Pennensi constructo cœnobio, plurium seruatorum Dei per annos quadraginta quatuor Patet existens, uirtutibus ac miraculis clarus quieuit in pace. Eodem die,

transla-

translatio Sanctæ Landradæ uirginis & Abbatissæ. In cœnobio Bingenſi, depositio Sanctæ Idæ Comitissæ de Spanheim, & sanctimonialis.

MARTII 19.

Ioannis] De hoc Mart. Rom. cum Baronio, Beda, Usuardus, Ado pluribus, Galeſinius, Maurolycus, & Felici, & alii, hac die. Petrus in Catalogo, lib. 3. c. 207. Eius uita scripta refertur ab Ioanne Spoletano Episcopo, que reperiri scribitur à Galeſinio apud Surium, Tomo 2. de Sanctis: at tamen eam ibidem inuenire minime nequiuimus: Fortassis codex mendosus est, Suriusq; adiectus pro Mombritio, qui hanc adfert, Tom. 2. de Sanctis. Tritemius de uir. ill. Ord. S. Bened. lib. 3. c. 283. eiusdem meminit sub die 4. calen. Aprilis: corrigendus est attamen, apponendaq; dictio Decimo, que in impressione deest.

Pennensis] De huius urbis lectione legitima, consule Ren. Baronium in Annotationibus huius diei.

Translatio S. Landradæ] Huius meminit Tritemius de uir. ill. Ord. S. Bened. lib. 3. cap. 282. hac die. De eadem agitur in uita huius S. Landradæ, que extat apud Surium, To. 4. die 8. Iulii. Facta fuisse fertur an. 1270. per Philippum Episcopum Tornacensem.

Idæ Comitissæ] Alias Intæ, utroque enim nomine eam appellat Tritemius in Chronico Hirsaugie, ubi eius depositionem recenset, hac die. Cœnobialem uitam duxit in cœnobio Sancti Ruperti Bingis, una cum sorore sua S. Margarita eiusdem cœnobii Priorissa, uitamq; temporalem in aternam commutauit anno Domini 1252.

DECIMOTERTIO CALEND. APRILIS.

In Britannia, depositio Sancti Cuthberti Episcopi Lindisfarnensis, qui à pueritia ad obitum usque, Sanctis operibus & miraculorum signis effulsit. Cuius dum undecim annos maneret corpus humanum, in corruptum post hæc, quasi eadem hora defunctum, simul cum ueste qua tegebatur inuentum est. Eodem die ex Fontanelle Monasterio, Gandani, Sancti Vulfriani Episcopi Senonensis, & Frisiorum Apostoli: qui in maiori senectute positus, abdicato Episcopatu Fontanellam abiit, ubi ante habitum susceperat Monachicum, ibiq; trāsens coronā æternam accepit. In Hispania, Sancti Martini Episcopi Dumienſis, qui Sæuos ab Arianismo, ad Ecclesiæ gremium reduxit. Casini Vigilia Sanctissimi Patris nostri Benedicti Abbatis.

MARTII 20.

Cuthberti] De eodē hac die, Mart. Ro. cum Baronio, Beda, Usuardus, & Molanus, in Annot. ad eundem, Ado, Galeſinius, qui Cuthbertum

tum

tum legit, Maurolycus, Felici, & alij. De quo & Petrus in catalogo, lib. 1. c. 112. Tritemius de vir. ill. Ord. S. Ben. lib. 3. c. 127. & lib. 4. c. 168. Eius vitam duplici stylo, carmine scilicet & prosa, descripsit Beda: profanam adfert Surius Tom. 2. de Sanctis. Fuit primo Monachus Mailrosensis, sub S. Eata Abbate, deinde Præpositus Lindisfarnensis sub Abbate S. Boisilo; demum Episcopus Hagulstadenensis secundus, & Lindisfarnensis, in ordine sextus, ut annotat Demochares, Tomo 3. c. 39. de Sacrif. Missæ Obijt anno 687. seu 688.

[Vltanni] De quo ijdē ferè omnes supracitati, hac die. Petrus in Catalogo, lib. 3. c. 213. Tritemius de vir. ill. Ord. S. Ben. lib. 3. c. 168. & lib. 4. c. 73. Iacobus Meyerus, lib. 1. Annal. Fland. ad annum 720. Vitam ab Iona Abbate descriptā habet Surius Tomo. 2. de Sanctis. De eodem meminit Molanus in Indiculo Sanctorum Belgij. Res item eius gestas sequitur Cornelius Kēpius Docomensis, lib. 3. c. 10. & alijs sequētib; de origine Frisorum: Vincētius in Speculo, lib. 23. c. 145. & 146. Reponitur ab Addone die nono calendas Maij. Migravit autem à seculo anno Domini septingentesimo vigesimo.

[Martini Episcopi] Notatur huius natalis, hac die, à Ioanne Mariana, Societatis Iesu, libro 5. cap. 9. Histor. Hispan. & Morale in Hist. Hisp. libro 11. cap. 62. vbi eius acta recensentur. De eodem agunt Rodericus Toletanus libro de regibus Gothorum, & Vandalorum, c. 20. Vasius in chron. cap. 20. libri 1. & lib. 2. ad annos 464. 563. & 564. Tritemius de script. Eccles. & de vir. ill. Ord. S. Ben. lib. 2. c. 13. Interfuit Concilio Bracarensi primo anno 572. celebrato, preseditq; eiusdem civitatis Concilio secundo, anno 573. ut eorundem Conciliorum subscriptiones attestantur: fuitq; primus conditor & Abbas cenobij Dunniensis propè Braccaram, eiusdemq; postea primus Episcopus. De eo fusius egimus in explicitione ramorum Arboris.

[Vigilia S. P. N. Benedicti] Hæc olim observari solitam docet Sermo S. Petri Damiani S. R. E. Car. Episc. Ostiensis, qui apud me est tali exordio: Vigiliam egregij confessoris, beati videlicet Benedicti fratres carissimi hodie colimus, &c. de eadem vigilia sermones plures habuit Laurentius Episcopus, & Monachus Casinas, ut refert Petrus Diaconus de vir. ill. Montis Casini, c. 6.

DVO-DECIMO CALENDAS APRILIS.
IN Monte Casino Natalis Sanctissimi Patris nostri Benedicti Abbatibus, qui Monachorum disciplinam in Occidēte penè collapsam restituit, ac mirificè propagavit; cuius vitam virtutibus, ac miraculis plenam, beatus Gregorius Papa conscripsit. Hic natione Romanus, patria

patria Nursinus, ex patre Eupropio, Abundantia matre, auo Iustiano Anicio, nutrice Cirilla; postquam duodecim Monasteria Christo adiuuante construxit, temporibus Iustiniani Imperatoris sui Patruelis, prædictas Cellas sub Præpositis ordinans, Diuino ad se facto responso, duobus Angelis comitantibus, ad Euangelium prædicandum Paganosque ad Christum conuertendos, Casinum aduenit; ubi templa Idolorum destruens, cœnobium construens, circum manentes Paganos ad Christum conuertit: & sanctitate plenus migravit ad Dominum anno ab eius incarnatione quingentesimo quadagesimo secundo, vel tertio, Indictione quinta, vel sexta, ætatis suæ sexagesimo secundo, in Vigilia Paschæ, ac in Ecclesia Sancti Baptistæ Ioannis Casini sepultus est, ante altare in sepulchro quod sibi & sorori parauerat, ubi à toto Orbe uenerabiliter honoratur. In territorio Lugdunensi, Sancti Lupicini Abbatis, cuius uita sanctitatis, & miraculorum gloria fuit illustris: corpus eius in finibus Vefuntionum apud Lacionense cœnobium reseruat. Spanheimij, Sanctæ Clementiæ Comitissæ, & sanctimonialis. Veronæ, translatio Sanctarum Liberatæ, & Faustine fororum, & uirginum sanctimonialium.

MARTII 21.

IN Monte Casino] In Campania Prouincia, cuius uidelicet sedis Varonem illum tot ante seculis celebratum, & Romanorum omnium doctissimum, atque sapientissimum auctorem fuisse, tradit antiquitas. Eius uero Varronis Palatii pars in modum Amphitæatri in hodiernum usque diem ad Montis radices semirutæ conspicitur. In cacumine uero ipsius Montis Monasterium Casinense, quod ab ipso Monte nomen accepit collocatum est, quod deinde numero Monachorum & Sanctorum, dignitate Abbatum, numeribus, ac priuilegijs Principum, tota Italia factum est celeberrimum, uti in c. 2. lib. 1. diximus, nam subiecti ei erant Episcopatus quatuor, scilicet, Aquinensis, Corinnensis, Suesanus, & S. Germani, siue Casinensis: Ducatus duo, Caietanus, & Fundanus: Principatus duo, Capuanus, & Caietanus: Comitatus uiginti, Aquinensis, Calenus, Manufrelus, Marsicanus, Soranus, Suesanus, Theanensis, Valuentis, Arpinus, Corinnensis, Athinensis, Caluentis, Eserniensis, Venafrensis, Lesinensis, Traiectensis, Thermenensis, Calasanus, Casertanus, & Ciuitates triginta sex, Caieta, Calepa, Carseola, Fundis, Sora, Suesia, Theanum, Aquilonia, Interannum, Atinum, Arpinum, Alba, Galatia, Apunica, Aufridia, Thetina, Orestiana, Salmona, Esernia, Venefrum, Boniana, Aquinum, Aternum, Ceseana, Pafarenensis, Pola, Tergestum, Calinum, Oretinum, Transaquas, Furina, Minturnas, Tauomenium, S. Germani, Capua, & S. Agathæ: & reliqua

Ff liqua

liqua omnia in eodem cap. 2. lib. 1. enumerata, quæ pro maiori parte temporum iniquitate, & iure belli ablata subsequenter tantummodo retinuit, videlicet, Ciuitatem S. Germani: Castella S. Helie, S. ViFloris, S. Petri in finibus, Corbaria, Vallis rotunde Curcurutij, & Toruculi, in quibus potestatem tam spiritualem, quam temporalem habet: Castella etiam Aquæ fundatæ, Vitucusi, Pedemontani, S. Angeli in Theodicio, S. Apollinaris, S. Andreæ, Vallis Frigida, S. Georgij, Pignatarij, & Ville, Pedemontani, Cairæ, & Farignole, quæ temporale tantum Dominiū respiciunt. In temporalibus uerò & Criminalibus eidem subsunt, Castrum Pesculi, Castella quoque Vallis Regiæ, Ciuitelle, Villetæ, Pesche Cōstantiæ, Luci, & Fariola quoque; S. Mariæ de Sorbo, & Parochia S. Cosmæ in Tagliacozzo: Castella etiam S. Petri, Pomarij, Polegri, Ripæ Corbariæ, S. Angeli, & Osiensis in Aprutio: & Villæ, de Cardeto, Iunturæ, S. Petri in Monasterio, Regia Albani, Plumbariolæ, Mirtulæ, S. Stephani, Saracinijs, Terrani, Vindradæ, & Fellis, in Calabria: necnon & Villæ, Peolæ, Zoræ, & Marromula Abbatis. Et hoc est Patrimonium Casinense hodiernum. De huiusmodi cenobij laudibus plura dicenda superessent, sed breuitati studentes ea prætermittimus, ne & adulari uideamur: concludemus tamen cum quodam R. huius Congregationis Abbate, qui de huius Monasterij encomijs loquens sic loquitur:

Hæc est illa domus Montis ueneranda Casini,

Vnde iter ad superos lactea plaga capit.

Hæc est illa domus, hæc est illa inclita sedes

Terra ingens, cœlis proxima, grata Deo.

Hæc est illa domus, qua sanctior altera non est,

Angelici reparans agmina lapsa chori,

Humanæ speculum uitæ, virtutis alumna,

Hæc est mortales, quæ facit esse Deos.

Sanct. P. N. Benedicti] De eodem Mart. Rom. cum Baronio, *Beatus Addo, ac ceteri latinorum, hac die*. Græci autem in Menologio, *græcis idus Martij eius memoriam recolunt. Eius uitam à S. Gregorio confessoris refert Surius, Tom. 2. de Sanctis. Eandem prosequuntur Iacobus de Voragine, & F. Claudius de Rota, Ord. Prædicatorum in Legendario Sancti Petrus in Catalogo, lib. 3. c. 214. Vincentius in Speculo, lib. 2. a cap. ad 73. & pluribus alijs in locis. De quibusdam rebus eius gestis loquitur Petrus Diaconus, de uir. ill. Montis Casini. c. 1. & de Sanctis eiusdem. Anaſtasius Monachus, & bibliothecarius in Chronica parua, sine statu de eius translatione per totum. Leo Ostiensis in chronico Casinensi cap. 1. & alijs libris sequentibus pluries. Io. Trittemius Abbas, de uir.*

Ord. S. Bened. libr. 1. cap. 1. lib. 2. cap. 1. & lib. 3. c. 1. & in chronico Hirsugia, & in alijs omnibus suis operibus sepius. Mombritius, Tomo 2. de Sanctis, Frater Ioannes Rioche in compendio temporum, & historiarum Ecclesiasticarum, libr. 2. cap. 69. omnesq; historici, tam ueteres, quam noteriori cum ad eius tempora perueniunt. Vitam eius Carmine decantauerunt S. Bertharius Abbas, & martyr, & Paulus Diaconus eodem Carmine genere, quo vitam S. Mauri, & S. Scholasticae descriperat, priore uel delictet exametri hemistichio pentametris semper claudens, cuius initium est.

Ordiam unde tuos, facer d Benedicte, triumphos,

Virtutum cumulos, ordiam unde tuos.

Vitamque autem imprimi curauimus in tertio poematum volumine Domini Prosperi Martinengij, simul cum uitis S. Mauri, & Scholasticae. Eandem descripsit Raynaldus Monachus Cas. & S. R. E. Card. uersibus, ut testatur Petrus Diaconus, de uir. ill. Mont. Cas. cap. 43. uel secundum aliud exemplar, cap. 44. Baronijs uero in Annot. huius diei, dicit haec contineri in c. 17. sed arbitror librum unde haec accepit, castigatione non modica indigere, cum omnes libri quos uiderim (uidi autem ad sex exemplaria MS.) sic ut retuli se habeat, duobus tantum exceptis, qui pro capite 22. citant quendam Abbatem Arialdum, quem alia exemplaria intermittunt, indeq; procedit illa capitum discrepantia, inter haec duo, & alia quatuor exemplaria. Eiusdem S. P. N. vitam heroicis tetra Stichis decantauit Ioannes Carpenterius Attrebas, quae excusa est Antuerpiae, anno 1589.

De eodem Sanctissimo Patre quamplures reperiuntur hymni diuerso Carmine genere conscripti. Cyprianus enim Monachus sub Petronace Abbate, & Paulus Diaconus, Petro Diac. c. 7. & 8. referente, pulchro eum laudarunt poemate; eos praecesserat Laurentius Monachus, & Episcopus, ut idem ait, cap. 6. qui uersus reperiuntur MS. in bibliotheca Casinensi in pulpito 7. ad Sinistram. Duos alios edidit hymnos S. Alphanus Monachus & Episcopus Salernitanus, eodem Petro, cap. 19. probante. horum unus reperitur in tertio libro poematum D. Prosperi Martinengij, a quo, doctissimo encomio iambico senario, eiusdem Patris nostri laudes eodem tertio poematum libro enarrantur. Plures alios composuit D. Angelus Sangrinus Abbas quondam Casinensis, qui Casini asseruantur. A quo item triplici carmine genere, Heroico, scilicet, elegiaco, & Sapphico, tota eiusdem uita decantata est. Extant & eiusdem poemata de miraculis eiusdem Patris in claustris S. Bened. Mantuani, & S. Iustinae Patuinae descripta. Quatuor alij hymni de eodem reperiuntur in Breuiario RR. Patrum Congregationis nostrae, duos Sapphico, reliquos iambico carmine conscriptos. Est & alius in sacrorum hymnorum libro uersu Sapphico conscriptus. Tres uero, qui

nunc sequuntur, reperi in Breuiario in membranis MS. in Monasterio S. Zenonis Verona.

IN FESTO S. BENEDICTI ABBATIS AD
VESPERAS HYMNVS.

CHristi fauente gratia, resonet plures obnoxia, Benedicti praconia, & tam festiua gaudia.

Vir uitæ uenerabilis, uirtutis ineffabilis, uir opere laudabilis, doctrina commendabilis.

Aetas in puerilibus, transit & cædit moribus, spretis paternis omnibus, hæret supernis ciuibus.

Reiecta secularium, cura prætereuntium, tollit moræ dispendium, mundum fugit, & uicium.

Spiritu duce agitur, in desertum adducitur, caro uicta prostermitur, mentis legi subijcitur.

Regula uitæ scribitur, facta doctrina proditur, fratrum cæcus adijcitur, sanctum nomen effunditur.

Patris beati meriti, laus, & honor ingenito, gloria unigenito, uirtutum summa paraclero. Amen.

AD NOCTURNOS, HYMNVS.

Signifer inuictissime, sacræque Dux militiæ, nos Benedicte uide do, precum defende brachio.

His armis execrabilem, leonis uincens rabiem, quibus olim retenturam, pellis ab ore merulam.

Urticæ iunctæ uepribus, uulnus curat uulneribus, flammata mens uinitus, ignem extinguit ignibus.

Crucem mittens ut lapidem, ueneni frangis calicem, non ualens uasculum, uitæ ferre signaculum.

Frater quem tunc nequissimus, uagum raptabat spiritus, dum uirga cæditur, stabilitati redditur.

Hic Hymnus paulò longior excusus reperitur in Officio B. Virginis Cœlestis nostri, cum de Officio paruo S. Benedicti agitur.

AD LAUDES, HYMNVS.

Plenæ messis manipulis, congregatis discipulas, miris splendorum miraculis, uitæ lucerna populis.

In paupertatis prædijs, duodenis cœnobijs, distributis in filijs, ac Senatorum collegijs.

Post specum quam incoluit, ubi lux mundo claruit, castrum Cœlestinum tenuit, cui præfuit & profuit.

Hinc post uirtutum cumulum, mortis huius ergastulum, resoluens carnem

carnis vinculum, transit ad Dei populum,
Fratrem sororem populus, desset & omnis oculus, quos sanctorum
fasciculus, seruat & idem tumulus.

Benedictus in gratia, Benedictus in gloria, nobis de cœli curia, grata
ferat auxilia. Amen.

*Alium MS. inueni in bibliotheca nostra S. Benedicti Mantuani, ver-
su sapphico, per horas distinctum. Hic quamuis auctore in frontispicio ca-
reat: arbitror tamen eum esse quem Sanctus Bertharius Casinensis Abbas
composuisse fertur; quem quidem in Monte-Casino non uidi, sed eius nota
à Domino Petro Villa de canibus Messanenſi, anno 1592, ad me cū alijs
transmissa est, eo, qui sequitur, modo: Versus S. Bertharij Abbatis Casi-
nenſis de uita S. Benedicti. Eiusdem Sapphicus, uel hymnus endea-
casyllabus ad eundem Patrem. Ve igitur sapiens lector huius lectione non
fraudetur, integrum hic apponere non piguit.*

VITA B. P. BENEDICTI IN SAPPHICVM EXARATA.

AD NOCTURNOS.

Sancta lux fratres hodierna poscit

Guttura in sacros personemus hymnos:

Sic ut illis bona uox per ædem

Læta resultet.

Nam gregis magnus patriarcha nostri

Ille se nobis Benedictus offert

Festa sunt cuius celebranda sacro

Annua ritu.

Ille nimirum Benedictus est: quem

Acta casato per iniqua mundo

Subdidit tanquam solidam creator

Aere columnam.

Bella per totum latium fremebant

Hinc fames: illinc fera sæuiebat]

Pestis, horrebat furor Atrianæ

Tabis ubique.

Ecce dum tantis agitara monſtris

Nocte sub telus scelerum profunda

Mergitur sedē canis in trifaucis

Ora dehiscens.

Nascitur cæco benedictus orbi

Mox salutaris referens fugatis

Nubibus lucem per aperta Cœli,
Astra sereni.

Qualis est Titan : ubi post dierum
Plurium nimbos radiosus ore
Prodit illustri : mare, terra, cœlum,
Ridet, & æther ;

Quippe uix natus dubia haud futura
Signa uirtutis dedit, in puello
Præferens mores tenero seniles.

Intus & extra,
Nursiæ claros habuit parentes,
A quibus Romam sacra litterarum
Missus, exauisit pia temperato
Sobrius ore.

Nam uias mundi laqueis refertas,
Plurimis cernens, barathrumque præceps
Ne per abruptum rueret : repressit,
Cum pede uocem .

Sicut imprudens colubrum uiator
Caleat æstiuâ tumidum sub umbra,
Colligit sese, fugiens trifulcra
Sibila lingua.

Ergo mox ultro rudis & scienter
Nescius Romam patriam parentes
Militaturus Domino reliquit,
Scilicet uni.

Et licet uix dum puer attigisset
Puberes annos : nec adhuc recepto
Membra cremento sua ferre pondus
Grande daretur .

Attamen non est ueritus : sed annis
Cepit imprimis adolere Christo,
Prorsus innectens iuga molliori,
Lenia collo .

Effident ergo fugiens probauit
Signa primæ uæ noua sanctitatis,
Arguens quanti meriti futurus
Esset ad annos .

Namque nutriti nimium quærenti

D.
Wilson.

11.
11.

Fictilem vannum cecidisse, partes
 In duas filius precis integravit,
 Arte potentis.
 Qui tholo' appensus popularis ædis
 Liquit æternæ monumenta famæ
 Quam cauens, ipsos nemorum recessus,
 Solus adiuit.
 Laus, decus, virtus, honor, & perennis
 Gloria excelsæ referenda patri
 Et simul Verbo, simul & fluenti,
 Semper amori.
A D P R I M A M.
Est locus denis quater urbe distans
 Millibus lympha riguis nitenti
 (Sublacum dicunt) vbi de lacuna,
 Profuit amnis.
 Hic specum nactus prope sub cacumen
 Montis extremum sua signa figens,
 Bella tris totos stygijs per annos,
 Hostibus egit.
 Hic precum degens tuus offerebat
 Dona sanctarum tibi Christe miles,
 Aureas thuris phyalas habendo,
 Semper odori.
 Hispidus, sentus, macer, obsoletusque
 Inter errabat latebras ferarum
 Saxa præruptæ per acuta rupis,
 Cernuus usque.
 Nulla nix illum domuit, nec Eurus:
 Non fames, æstus, sitis, aut cubile
 Saxeum uicit, neque disciplina,
 Flagra feueræ.
 Semper accinctus vigil excubabat,
 Semper indutus galeam, gerebat
 Lanceam contra fera rugientis,
 Ora leonis.
 Nemo, Romanus nisi solus, illum
 Norat errantem: sibi quæ petenti
 Antra, æptorum fuerat bonorum,

Stilem

Suafor amicus.
 Hic quoq; insigni charitate fulgens
 De suo certis dabat in diebus
 Ore subtractans epulas latenti
 Clam Benedicto.
 Sed quia exesis aditum negabat
 Mons inaccessus scopulis, superne
 Norat in resti Cererem ligatam
 Ferre deorsum.
 Quam sibi allatam sonus admonebat
 Clarus arguti bene tintinabli
 Sed bonum tantæ charitatis hostis
 Ferre nequiuit.
 Illico iactu lapidis potenti
 Illud effregit, tamen erogare
 Vir Dei pernix solitas nequaquam
 Desijt escas.
 Interim ne sub modio lateret
 Clara uirtutum radijs corona
 Fama vicinas hominis vagari
 Cępit ad oras.
 Nam sacerdotem Dominus uerendum
 Qui dapes lautas sibi prepararat
 Luce paschali monuit sub huius.
 Verba tenoris.
 Tu resurgenti mihi gratularis,
 Et cibos pingues tibi condidisti
 At meus seruus sub iniquiore
 Esurit antro.
 I, ser hos illi macie pereso
 Dixit, at parens Domino sacerdos
 Scrupeas rupes, iuga confragosa.
 Transit & amnes.
 In specu tandem reficit repertum
 Inquiens escas hodie hospitaes
 Sume, quas iussus tibi sum labore
 Ferre molesto.
 Forte si nescis, hodierna lucis
 Festa Paschalis peraguntur, eia

Sume, uix tandem bene consulenti
 Cessit amico .
 Inde pastores fructicosa nacti
 Inter errantem pecudem puratant
 Esse pellitam, coluere vero
 Mox sibi notum .
 Iam frequens ad se populus venire
 Iam procuratas sibi ferre cernas
 Cui salutaris dabat ille contra
 Pabula uitæ .
 Voce sublimi modulemur omnes
 Gloriam patri, genito increato
 Pneumate sancto solio sedenti

A D T E R T I A M

INter hæc autem furiosus hostis
 Bella molitur, merulamque pullam
 Mentiens rostro grauis ora circum
 Clangit, & alis .
 Quæ statim signo crucis euolauit,
 Sed uoluptatis tamen illa tantum
 Fudit in totas hominis uenenum
 Dulce medullas .
 Arma cessurus prope stratus, hosti
 Ut foret, ni mox in agone duro
 Elaborantem pia subleuasset
 Dexterâ Christi .
 Namque se nudum dedit inter acres
 Plurima vepres cruce sauciandum
 Et per urentes nimium rotandum
 Mordicus herbas .
 Sic citem totus lacer, & cruore
 Membra perfusus sacra uirginali
 Diluit quicquid Venus inquinarat
 Ossibus hausta .
 Pulsus hoc pacto furor est, & ignis
 Et foris sese truculenter ultus
 Expiatricem sceleris medelam
 Admouet intus .
 Plaga sic plagam domat, ignis, ignem

San-

D.
Wion.

Vita

P. II.
18

Sanguinem sanguis, dolor & dolorem,
 Cædit illufor uafet à nouello
 Milite lufus.
 Ergo prostrati fpoliator hoftis
 Liber euafit, ueluti nouale
 Erutis fpinis fegetes daturum,
 Pingue feraces.
 Fama dum uero patris alma tanti
 Longius penna graditur uolucris
 Forte cœnobi fenior propinqui
 Interit abbas
 Cuius ut partes obeat gerendas
 Pofcitur cœtu Benedictus omni
 Et tot inuitus licet: acquiefcit
 Fratribus vnus.
 Ante teftatus male conuenire
 Moribus mores, neque fe probare
 Qua forent illi prius inftituti:
 Religionem.
 Præfes effectus moderator intra
 Doctus arcebat petulantiores
 Regulam duris cohibens lupatis
 Ora vagantum.
 Id quod indigne nimium ferentes
 Complices fratres, neque enim viroꝝ
 Improbis unquam folet eſſe ſuauiſ:
 Vita bonorum.
 Igne ſuccenſi ſtygio (nephandum
 Proh ſcelus) ſancto ſibi quem parenti
 Legerant, nigri mala miſcuere
 Vaſa veneni.
 Quæ redemptoris quia Dæmon intus
 Deliteſcebat, nequiere ſignum
 Ferre, ſed ſaxo crepuere tanquam
 Ictâ potenti.
 Hoc ſimul cernens, ſimul obſtupefcens
 Vidit e quanto Dominus periclo
 Se redemiſſet Benedictus, & ſic
 Fratribus inquit.

Donet

Donet indulgens ueniam creator
 Omnibus, uobis mihi potionem
 Cur propinastis stygię ferentem
 Virus echidnę?

Nonne prędixi, quia nostra uestra
 Vita, nec mores bene conuenirent,
 Pręsulem uestris alium parate
 Moribus aptum.

Dixit & uasti sibi gratiosa
 Antra deserti petiit, futurus
 In creatoris facie superni
 Se penes unum.

Quippe, qui semper Domini subesse
 Quicquid obtutu faceret putabat
 Lubrici explorans propę cogitatus,
 Cordis ad unguem.

Ne quid insanos maculę latenter
 Reperet sensus, sua dedicata
 Templā ne Christo ferus occuparet
 Fraudibus hostis.

Sit patri, nato, digito superno
 Aequa laus, æquum decus, æqua uirtus,
 Aequa maiestas, honor æquus, æqua
 Gloria Cęlo.

A D S E X T A M.

ERgo dum degit Domini uir antro
 Solus in solo, minus esse solum
 Passus est Christus, quia lux tenebras
 Nescit opacas.

Namque fragranti sub odore plures
 Blanda luros iuga congregarat,
 Claustra quid struxit duodena certis
 Recta magistris.

Quin & huic Roma proceres ab urbe
 Militaturos tibi Christe multi
 Inter hos Maurum Placidumque natos
 Vltro tulerunt.

Frater in cella fuit unus autem
 Qui recens structa precibus uacare

Huc

Huc statim illuc vagus abnuēbar
 Mente maligna.
 Hunc simul blande simul & seuerē
 Sepē correctum, tantum obstinatum
 Extrahi cēlla Benedictus atro
 Vidit ab hoste.
 Vidit, & Mauro tribuit uidentum
 Quo statim pulso ferula coegit
 Fratris insanum rediisse sensum
 Lubrica corda.
 Sed quia in singlis nimis immorati
 Esset ambages struere imperitas
 Mira succincto numerosa uersu
 Stringere nitat.
 Fabor in primis ueluti sub usum
 Iusseris fratrum Benedictē rupem
 Aridam lymphas dare copiosas
 Fonte perenni
 Utque falcastrum sub aquas profunda
 Perperam lapsum tumidas lacunæ
 In suum solo capulum redire
 Feceris ore.
 Ut tuo Maurus monitu secutum
 Vasa de fluctu Placidum tumentū
 Duxerit currens super alta sicca
 Aequora gressu.
 Coruus ut panem necē delibutum
 Inuidi munus tulerit, iubente
 Te: sub ignotas ubi nullus, oras
 Viuere fertur.
 Quid? quod extinctū lachrymis, & hostem
 Obrutum casu ueteris solari
 Et iubes Maurum necē gratulantem
 Pendere pœnas.
 Hæc parem diuis faciunt supremis
 Te, Petro cum per uada curris hostem
 Flendo Dauidi, tibi quando cornus
 Paret, Helię.
 Alter es autem, capulum subintrat

Quando

Quando falx ipsis sub aquis Heliseus,
 Moyse cum deficiente rupe
 Elicis vndas.
 Oppidum post hæcadiens Casinum
 Phana subuertis, statuas, & aras
 Subruis lucos per inane phebo
 Vulgus adultos.
 Quod ferens agre tibi bella teter
 Dæmon indicit, pice fultus atra
 Vnguibus, flammis, oculis, tremendo
 Ingruit ore.
 Quid tibi mecum maledicte? cur vim
 Non laceffitus mihi sæuus infers?
 O ter ac ultra maledicte falsum
 Nomen adeptæ.
 Hos tot & tantos pateris furorẽs
 Nescius tergum dare te relicto
 Donec ad belli rude militonum
 Tenderet agmen.
 Temptat hos saxum cupidos leuare
 Quod præmens nixu super insidebat.
 Nec solo fratrum finit amouere
 Viribus ullis.
 Tu tua verò prece ponderosam
 Inde propellens colubrum repente
 Illud ad cellas facis exigendas
 Tollier apte.
 Soluis incensam stygijs calinam
 Ignibus flammis oculis inanes
 Indicans, pulsa sua consecutis
 Lumina nocte.
 Nostra vox hymnis sonet inquietis
 Gloriam patri meritam superno
 Filius cum quo dominatur, atque
 Spiritus almus.

A D N O N A M.

ADde quod fratrem paries sub alta
 Triuerat totum penitus ruina
 Hunc pia mox tu prece suscitasti

Lucis

D.
 Wion.
 Vita
 P. II.
 81

Lucis in oras.

Quid? quod humani penetrale cordis
Omne rimaris, procul acta nosti,
Es futurorum scius ore vates

Vera canenti.

Tu vides absens, quibus hospitati
Aedibus fratres, quibus & quot ciscis
Pauerint ventres, biberit quot vnus

Pocula quisque.

Tu vides absens solitum venire
Ad tuam sicco benedictionem
Ore conuexi dapibus maligni

Fraude Colubri.

Tu vides seruum sub adulterina
Regis ornatum trabea Totillæ
Noscis, & notos monitu benigno

Arguis ambos.

Arguis regem latia madentem
Cede, Romani bibulum cruoris,
Regna tarpeia fore rupis illi

Subdita dicens.

Liberas idem face quos erinnis
Tetra lymphatos agit inquieta:
Cernis instantes operum ruinas

Esse tuorum.

Hoc inexpletum lachrymaris, & uix
A Deo exoras, ut ab imminente
Clade sæuorum tua barbarorum

Libera plebs sit.

Te uicem Pauli tenuisse constat,
Naue qui fracta tumidis in undis
Omnibus certam sociis salutem

Obrinet orans.

Tu Vides absens hilaratus unum
Abdat ex vasis puer ut duobus
Nobilis vini foliis sub altis

Intereundum.

Abdito edicis labia admouere
Horreat, quod cum faceret, tumentis

Vidit

Vidit ex illo maculosa labi
 Colla draconis.
 Deregis mappas auidi larentes
 In sinu fratris, tua cogitatus
 Fratris elatos aciés tenentis
 Lumina cernit.
 Cēlitus missa querulos farina
 Prę fame fratres alis asserendo
 Vsq̄ue fidendum Domino vel atrę
 Tempore sortis.
 Ex tuis absens duo per quietem
 Tecta fructuros noua propter Anxur
 Admones, sacras ubi metiantur
 Surgere cellas.
 Constat, & binas monachas fuisse
 In suum lingua tumidas procaci
 Pręsidem, quas mors nimis arrogantes
 Iusta necauit.
 Has sacerdotem veritas, tonantem
 Este de phanis procul ò prophani,
 Intuebatur pia de sepulchris
 Cedere nutrix.
 Pro quibus sacrum tibi iussa munus
 Offerens aris, animas earum
 Vidit haud ultra tenues ab imis
 Surgere bustis.
 Gloria, sanctę pia trinitati
 Lingua concentu resonet canoro,
 Qui Deus lapsu peritura nullo
 Secula regat.

A D V E S P E R A S.

MOrs tuę expertes benedictionis
 Arripit, tellus reicit, reiectos
 Suscipit, postquam sacra texit illos
 Hostia Christi.
 Claustra linquenti tua iussa præter
 Et reuisenti patrios penates

Se voraturum patulo draconem
Obiicit ore.

Cuius ad uastos trepidans hiatus
Ante neglectas repetiuit ædes
Pollicens post hac fore contumacem
Se tibi nunquam.

Tu venenatos, elephanticosque
Tu famescentes dape, sanitate
Liberas, misso quoque debitorem
Cælitus auro.

Vitreum tu uas olei pusilli
Iusseras sicut, minus erogatum
Integrum seruas licet inter aspra
Saxa rotatum.

Vrceum orando facis exinani
Palladis pingui tumidum liquore
Et redundantem sola diluentem
Subdita fonte.

Dæmonem corpus senis obsidentem
Atque humi stratum crucibus prementem
Non reuerfurum colapho tenebras
Pellis ad imas.

Quid loquar Zallam rabie furentem
Vortica, plenum luis Arrianae
Inque bachantem gladio fideles
Quosque cruento.

Hic inexhaustis aliena semper
Faucibus mandens cruce multiformi
Rusticum angebat ferus obligatis
Pone lacertis.

Quem vel obtutu pius exsolutum
Liberas solo, tua tanta virtus
Supplicem Gotthum tibi fulminanti
Reddis ab ira.

Non omittendus puer est, in auras
Quem semel functum reuocas secundas
Iura naturæ superata mundus.
Obstupet omnis.

Sed tibi quâquam famulantur aer,

Ignis

Ignis, & telus, mare, uita, lethum
Est tamen iuste tibi quod negarit

Gratia Christi.

Nam repentino pluuiæ tumultu
Iusta germanæ negat, vt negare

Possis oranti sacra spiritalis

Pabula vitæ.

Nocte sic tota superis vicissim

Gaudijs fratrem soror & sororem

Frater inuitus, paracletus autem

Pascit vtrunque.

Vecta phæbeis aderat quadrigis

Terna lux, cum mox animam fororis

Cernis in pura speciem columbæ

Astra subire.

Cuius insigni vice gratulatus

Gratias summo meritis tonanti

Per sacros hymnos agis, & sacrarum

Cantica laudum.

Præcipis sanctum pius hinc cadauer

Aduchi, aduectum tumulo recondi

Condito, ritu sacra Christiano

Debita solui.

Vna personis Deitas, & unum

In tribus numen viger, & potestas

Vna, cui sursum datur & deorsum

Gloria quanta est.

AD COMPLETORIVM.

N^Ec, satis quanquam mea rusticana

Musa, miraculum reticebit ingens

Quod tibi oranti media refulsit

Noctis in ymbra.

Quippe te tota super cleuatus

Mente laxatis aninæ quadrigis

In Deum lucem tenebras fugantem

Cernis opacas.

Quæ die multo potior serena

Obtulit tanquam radio sub uno

G g

Solis

D.
Wilson.

Vita
P II.
VI

Solis inclusum tibi transeuntes
 Cernere mundum hinc inde
 Dumque perlustras acie coruscum
 Irreperculsa iubar, intueris
 Urbis insignem Capuæ parentem
 Aethere in alto
 Angelos illum niueis in alis
 Ignis in sphaera super eminentem
 Regiam celi, thalamumque celsi
 Ferre tonantis,
 Multa gestorum memoranda dictu
 Diue vel prudens taceo tuorum,
 Nam tui extremam properamus horam
 Scribere fati.
 Ergo post scriptas Benedicte leges
 Fratribus sacris dapibus refertas
 Fata prælagis tua plenus almo
 Pneumate mentem.
 Ante sex soles obitus supremi,
 Et sepulchrales aperis latebras
 Et simul magno quateris tremore
 Febris anhela.
 Cumque sæuiret magis ingrauescens
 Langor, in cellam precibus scæntem
 Ferris, & sacro tua commeatu
 Pectora munis.
 Inde fraternis fragiles lacertis
 Subleuas artus, oculosque sursum
 Fixus, intendis duplices in altum
 Aethera palmas.
 Atque ita orando redimitus omni
 Dote virtutum graue dissolutus
 Ponis ergastlum, subitoque scandis
 Astra volatu.
 Hoc duo fratres, procul alter, alter
 Vidit in cella radiare stratum
 Regio à terris iter apparatu
 Solis ad ortum.
 Et releuatum patris esse diui

Per quod acceptus supero tonanti
 Letus ascensu roseos supino
 Scanderet axes.
 Hinc tui magno gregis eiulatu
 Ante cursoris tumultatis æde
 Aede mendacis sub honore phœbi
 Ante dicata.
 Ossa germanæ tua copulantur
 Ossibus, busto quoniam sub vno
 Par erat condi, quibus una Christo
 Mens fuit uni.
 Ultimo nobis referenda calce
 Acta vesano mulier cerebro
 Quæ tuo certam respiciit antro
 Nacta salutem.
 Fert pater, verbum, paraclerus uno
 In throno sceptrum Deus vnus vnū,
 Demus huic soli superis in astris
 Gloria quanta est.

PRECES AD EVNDEM.

ERgo diuinis modo te frucentem
 Gaudijs, omnes genibus precamur
 Supplices flexis Pater alme sanctam
 Porrigè dextram.
 Porrigè ò dextram Pater alme sanctam,
 Vt tuo ductu super eleuati
 Demus hæc pestum bona transeuntis
 Lubrica mundi.
 Absit à nobis gula, liuor, ira,
 Ambitus, torpor, venus, & cupido.
 Illicit quicquid procul in remotas
 Exulet oras.
 Adsit his uictis charitas inurens
 Vt pij, lenes, humiles, pudici,
 Sobrij simus, vegetes que somno
 Semper abacto.
 Fac uti te qua licet amulati
 Carnis hostiles superemus æstus

Et potestates uarij dolosus

Artibus orci.

Fac redemptorem cruce compluentem

De sua nobis roseos cruores

Ferre potandos auido refertis

Ore medullis.

Hi sitim sedent, & inebriatos

Illius sancto repleant amore,

Nil ut omnino cupiamus vnū

Præter Iesum.

Præter hunc unum nihil appetamus.

Vnus hic noster sit amor, sit ardor

Sit quies, sit pax, sit athena nostræ

Anchora nauis.

Sit diu optatæ statio salutis

Iugis, in qua nos, uelut expeditis

Aucupum tricus lachrymis metamus

Gaudia pulsis.

Sed quia accliuu nimis hæc crepido

Surgit ascensu, pater alme nobis

Filiis in te genitis parentem

Porrige dextram

Nos uti sub te duce militantes

Te triumphantem conitemur illuc

Rex ubi regum folio coruscans

Fulminat alto.

Gloriam patri dare singularem

Certet arguta chorus omnis ode

Et redemptori, scætet unde iugis

Ardor amoris.

Amen.

ALIVS HYMNVS.

Dive, cui terris superas relictis

Contigit sedes habitare cæli.

Supplices quæ te precibus rogamus

Mitior audi.

Tu puer quondam procul in remotis

Rupibus vitam patiens æcerbam

Ducis

Ducis, & densas colis usque fylvas
More ferarum.

Sustinet victus tenuis iuuentam,
Fons sitim pellit, pecudumque vestis
Tegmen, atque erras ouium magistros
Squallidus inter.

Pluma non corpus reficit, sed agris
Spontè dumosis recubas silenti
Nocte, non frigus metuens, nec actris
Flamina uenti.

Hic ubi tentans animum voluptas
Nititur Christi famulum dolosis
Artibus furtim superare, vincis
Tu tamen illam

Ergo longinquas uolitet per urbes
Fama. concurrat populus, frequens que
Audit intentus, cupidus que sacro
Pendet ab ore.

Quos iter uitæ facilis beatæ
Edoces. paret bonus omnis, atque
Legibus sanctis tibi sacra passim
Templa dicantur.

Pax ubi semper probitas que regnat,
Et sacer cultus uiget, unde gentes
Nomen extollunt, celebrant, adorant
Votaque soluunt.

Quare age exaudi Benedicte, quæ te
Poscimus, tantis uiden ut procellis
Vita iactatur, mala tanta pelle

Diue precamur.
Sit salus, bellis procul & fugatis
Fertilis fruges ferat annus. hora
Cumque postrema adueniet benignus
Illicet adsis.

Lætus & ducas, ubi regnat alto
Cum patre Christus, simul ore flagrans
Spiritus, semper dominans in vno
Terna potestas.

Amen.

HYMNVS S. PETRI MAVRITII ABBATIS

Cluniacensis, de S. P. N. Benedicto.

INter æternas superum coronas
 Quas sacro partas retinent agone
 Emicas celsis meritis coruscus

O Benedicte.

Sancta te compsit puerum senectus,
 Nil sibi de te rapuit voluptas,
 Aruit mundi tibi flos ad alta

Mente leuato.

Hinc fuga lapsus patriam parentes
 Deferis feruens heremi colonus,
 Edomas carnem, subigis que Christo

Tortor acerbus.

Ne diu tutus latebras foueres,
 Signa te produnt operum piorum,
 Spargitur felix celeri per orbem

Fama uolatu.

Fracta restauras prece præpotenti,
 Frangis oblatum cruce mortis haustum,
 Currit ignarus monachus per vndas

Patre iubente.

Verberas fratrem fugit hostis atrox,
 Ad manus ferrum redit e profundo
 Præcipis rupi, uomit illa riuos

Arua rigantes.

Ales agrestis tibi iussa præstat,
 Lora constricti pie uisa soluis,
 Conspicis mundum radio sub vno

Raptus ad astra.

Mortuum uitæ reuocas precando,
 Corda multorum penetras propheta,
 Cernis ad cœlos animas leuari

Clarificatus.

Laudet exultans deitas creatrix
 Te chori nostri iubilus perennis
 Quem poli iungas superis choreis

Quæsumus omnes.

Amen.

Sunt apud me, & duo alij Hymni MSS. totam uitam eiusdem Patris continentes, quos mihi communicauit R. P. D. Benedictus Luchinus Mantuanus, nunc Abbas Sancte Marie Gratiarum, apud Placentiam, tunc uero Prior cœnobij nostri Sancti Benedicti de Mantua; quorum prior metri trochaici trimetri speciem gerit, quandoquidem unusquisque eius uersus, quatuor complectitur carmina, quorum singulum tribus constat pedibus dissyllabis: uerum pedes legitimos, & illi debitos carmini, suis in locis non seruat, nam cum omnibus in locis trocheum deberet habere, loco eius nunc spondaeum, nunc iambum, nunc pyrichium, promiscue recipit, quare in solo syllabarum numero, cum trochaico carmine conuenit, quod unumquodque eius carmen sex syllabis (nisi fiat uocalium collisio, ob quam septima superadditur syllaba) sicut & trochaicum complectitur. Posterior uero hymnus Trochaicus est, Alemanio, & Euripido alternatus; eius tamen carminis legem non semper exacte seruans, sed magis ad rhythmi formam, ac obseruationem accedit, in certo syllabarum cuiusque carminis numero, & conformi adinuicem soni debentia, ut ex eorum lectione intelliget lector, quos quidem longius uos reperiet, ea tamen ratione a nobis hic appositos, ne perirent, agnoscat. Auctor eorum fuit quidam Monachus Benedictinus, Germanus: cuius tamen nominis, seu Monasterij nondum intellexi.

HYMNVS IN TONO, AVE MARIS STELLA,
de S. P. N. Benedicto.

A ue Pater alme,	Vultu, mente, lenis:
Lator legis sacræ.	Quibus noxam laxans
Monachorum vitæ	Ad deserum redis.
Occidentis plagæ.	Post hæc cœnobia
A Deo electus,	Struis duodena:
In hoc sacrum opus:	Cuique assignans,
Prius perfecisti,	Duodenos fratres.
Quæ post docuisti.	Quorum fuit unus,
Vitam ergo sanctam,	In orando uagus:
Agens super terram,	Quem Dæmon per uestem,
Prophetiæ donis,	Extrudebat foras.
Clares, atque signis.	Hunc dum uirga cædis,
Vas veneno tinctum,	Statim sanum reddis;
Super mensam situm:	A quo Dæmon fugit
Signum crucis agens	Sicut uirga cæsus.
Confregisti statim.	Paganos conuertens,
Increpasti fratres,	Apollinis Aram,

Gg 4 Euer-

Euertis; & templum	Caput sursum tendis,
Mox Martino struis.	O res mira nimis,
Inimicus dolens	Viri vincla soluis.
Exclamabat fremens:	Totila Rex ferus
Dicens, maledicte	Te probare nilus,
Quid persequerisme?	Si Propheta esses
Construebant mutum	Spatarium misit.
Læte tui Fratres:	Quem videns exclamas
Quem Dæmon euertit,	Pone fili, pone,
Et mox vnum stinxit:	Ornamenta Regis,
Tu vero defunctum	Non sunt quippe tua.
Iubes ad te ferri:	Post hæc ad te venis,
Pro quo fundens preces	Rex ipse Totila:
Facis uitæ reddi.	Cui prædixisti,
Ad præceptum tuum	Euentura sibi.
Super aquas Maurus;	Puer uita functus
Currens Monachellum	Ad te pie latus,
Exinde reduxit.	Mox oratu tuo,
Ad falcastri ferrum	Auras vitæ carpit.
Excussum in aquam,	In cella consistens
Hausta ibi missa	Cernis ut Columbam,
Reducis ad eam.	Sororis animam
Incumbente fame	Penetrare cælum.
Contristatos Fratres	Grates Deo reddis
Adhortans, promittis	Fratres cito mittis:
Meliora satis.	Corpus eius tuo
En die sequenti	Condīs in sepulchro.
Modij ducenti,	Visa Dei luce
Farinæ frumenti	In obscura nocte:
Cernuntur ad portam.	Totum mundum cernis
Ialla Gothus dirus,	Vt sub prole solis,
Trahens ad te uinctum	Et supernos ciues
Rusticanum uirum	Cælis inferentes
Inclamare cœpit.	Germani animam
Surge, Surge, & da	In sphæra ignea.
Huius mihi bona,	Languore correptus
Tibi commendata,	Aperire tibi
Prorsus absque mora	Sepulchrum mox iubes
Vocem eius audis	Mortis diem sciens,

Morbo grauescente,
 Sexto demum die;
 Templum deportatus,
 Sumis Christi corpus.
 Hinc palmis erectis
 Verba Dei dicis,
 Sicque coram tuis
 Carnis iura soluis.
 Signis ergo clarus
 Actis bonis plenus,
 Compos tui voti
 Felix cœlum scandis.
 In occursum tui
 Aduenere Sancti,
 Concinentes laudes,
 Personantes hymnos.
 At tui alumni
 Duo, cernunt uiam,
 Pallijs ornatam,
 Lampadibus claram.
 Protenfam è tua
 Cœlum vsque cella,
 Per quam onans ipsura
 Conscendisti cœlum.
 In quod introgressus,
 Aurea corona
 Pretiosis gemmis,
 Ornaris intexta.
 Eia, modo Pater,
 Tuum iuua cœtum,
 Vt certando cunctos
 Vincat inimicos.
 Vtque obseruata,
 Sancta tua norma,
 Demum Dei regnum,
 Perfruemur tecum.
 Hoc det nobis Deus,
 Pater, & filius,
 Atque Paracletus,

Quibus honor vnus. Amen.

HYMNVS ALTER DE

eodem P. N. Benedicto,

in tono,

Tange lingua gloriosi.

Pange lingua gloriosi
 Confessoris Domini:
 Dignique institutoris,
 Ordinis Monastici,
 Benedicti præconia
 Colendo solemnia.
 In benedictionibus
 Præuentus dulcedinis,
 Admiranda puer egit
 Clarescens miraculis,
 Capisterium instaurat
 Pijis fufis lachrymis.
 Habitum sacrum suscepit,
 A Romano Monacho:
 Sub lacum specum incolit,
 Ignotus triennio;
 Ministrante sibi panem,
 Dicto Dei famulo.
 Post hæc notus multis factus,
 In patrem eligitur:
 A Monachis vniuersis,
 Cuiusdam cœnobij,
 Quibus vir Dei prædixit
 Suis non aptum moribus.
 Tum veneno mixto vino
 In uase uitrario:
 Super Sanctus Crucem fecit
 Et uas uitreum mox fregit,
 Sicuti pro dicto signo
 Proiecisset lapidem:
 Intellexit ergo Sanctus
 Vas esse pestiferum:
 Quod portare vitæ signum
 Nullo

Nullo modo potuit:
 Dein Fratres allocutus
 Ad desertum redijt.
Exinde monasteria
 Extruxit duodecim
 Sigillatim duodenas
 Deputando Monachos:
 Quorum non valebat vnus,
 Orare cum cæteris.
Trahebatur enim foras
 A nigro puerulo,
 Per fimbriam uestimenti
 Vacabatque leuibus:
 Quem sanauit Pater pius,
 Inlicitis uerberibus.
Et montem nocte conscendens,
 Orauit diutius:
 Et tres petras superponens,
 Fodi iussit ocuis,
 Quo factò confestim aquæ
 Effluxere largiter.
Excussum falcastri ferrum
 E suo manubrio,
 Vt in aquam misit hastam,
 Enatauit subito:
 Sicque uati Eliseo
 Demonstratur similis.
Puer quoque Monachellus,
 Vt in flumen cecidit,
 Mox Pater Sanctus agnouit,
 Ad quem transmisit Maurū,
 Qui cucurrit super aquas
 Præceptoris meritis.
Quandam gentem Paganorum
 Conuertit ad Dominum;
 Succidit siluas, & aram
 Destruxit Apollinis,
 Ac Martino confessori
 Construxit Ecclesiam.

Quod antiquus cernens hostis,
 Fremebat inclamitans;
 Maledicte Benedicte,
 Vt quid me persequeris?
 Vocem fratres audiebant,
 Sed uidebant neminem.
Post hæc, inimicus, fratres
 Fabricantes petijt:
 Et Monachum extinxit
 Prostrato pariete:
 Quem pater resuscitauit,
 Suis sanctis precibus.
At Totila Rex Gothorum,
 Prophetiæ spiritum,
 Vt probaret uiri sancti
 Transmisit spatarium,
 Quem à longè cernens Sacerdos
 Exclamauit fortiter.
Pone fili, pone fili,
 Ornamenta Regia,
 Non sunt tua, sed Totila,
 Vestrum Regis omnium,
 Qui confestim tremefactus,
 Ad Sancti pedes corruit.
Post hæc ipsemet tyrannus,
 Venit personaliter:
 Et sedentem sanctum cernens
 Ante ipsum procidit:
 Nec à terra exsurrexit,
 Donec sanctus surgeret.
Tum Regem obiurgat Sanctus
 De malis operibus,
 Monendo, ut iam cessaret,
 A tantis flagitiis;
 Cuncta illi euentura,
 Prædixit, & breuiter.
Quibus idem Rex auditis
 Satisfactus redijt:
 Sancti benedictione
 Percepta

Percepta humillimè :
 Et deinde minus fuit
 Crudelis in opere.
 At deficiente pane
 Quodam famis tempore:
 Fratres uidens contristatos
 Vir Sanctus alloquitur ;
 Adhortans, & meliora
 Promisit in crastinum.
 Sequenti die farinæ
 En ducenti modij,
 Inuenti sunt ante portam
 Eius Monasterij :
 Sed quis ibi deportarit,
 Nescitur in hodie.
 Moniales exeuntes
 Ad uocem Diaconi;
 Reconciliat oblata
 Salutari hostia,
 Sicque ultra non sunt uisæ
 Exire Ecclesiam.
 Euomente terra corpus
 Nec habentis monachi
 Benedictionem patris,
 Fecit corpus Domini,
 Super pectus eius poni,
 Sic terra retinuit.
 Elephantino percussus
 Morbo puer paruulus,
 Ad uirum Dei deductus
 Sanitatem recipit,
 Oratione effusa,
 Ab eius mente pia.
 Infestante creditore
 Quendam bonum hominem,
 Ad Sanctum iuit & sibi
 Misereri postulat;
 Quem ille ad se redire,
 Præcipit post biduum.

Quo recedente uir Sanctus
 Orauit per biduum,
 Et uiro ad se reuerso
 Quos poscebat tradidit,
 Mox repertos super arcam,
 Duodeno solidos.
 Hinc abscessit lætus ille,
 Sancto reddens gratias:
 Creditori satisfecit
 Sicut ille iusserat,
 Pater Sanctus Benedictus,
 Qui ei subuenerat :
 Quadam die quidam pauper
 Venit Subdiaconus
 Et poposcit sibi dari
 Parum quiddam olei :
 Quod mox dari iussit Pater
 Mandans canepario.
 Præceptum ille audiuit,
 Obedire noluit :
 Quod ut agnouit uir Dei
 Demandauit projici
 E fenestra super petras
 Vitreum uas olei.
 Quod iactatum non est fractum
 Nec effusum oleum,
 Delinquentem increpauit
 Congregatis fratribus:
 Et post in orationem
 Se dedit feruentius.
 Quo orante en uas magnum
 Iuxta se, ab oleo
 Vacuum, sed mox impletum
 Rebuccare incipit :
 Compleuit orationem
 Et firmum stat oleum.
 Ialla, Gothus asper, dirus,
 Alligatum rusticum,
 Perducens ad Dei uirum

Ex*

Exclamauit fortiter,
 Surge, surge, & da mihi
 Istius res hominis.
 At tunc sanctus leuat caput
 Et iniicit oculos
 Ad prædicta Rusticani
 Alligati brachia:
 Res mira, mox eius uincla
 Soluta sunt pariter.
 Sanctum alter Rusticanus
 Importunis precibus,
 Rogabat ut suscitaret
 Functum uita filium,
 Oravit & mox reuixit,
 Plerisque cernentibus.
 Consistens in cella sua,
 En sororis animam,
 Videt cælum penetrare,
 In Columbae specie:
 Deo grates agit Sanctus,
 In hymnis, & laudibus.
 Intempeste noctis hora,
 Ad fenestram permanens,
 Deuotissime orando
 Lucem cernit subito
 Irradiasse, & cunctas
 Effugasse tenebras.
 In quam lucem figens uisum
 Mira cernit cælitus,
 Mundum totum recollectum,
 Ante suos oculos:
 Necnon animam Germani
 Deferi ab Angelis.
 Diem mortis præcognoscens;
 Reuelauit fratribus
 Præsentibus, indicendo
 Super his silentium:
 Absentibus indicando,
 Sui signum transitus.
 Propinquante Sancti sine
 Languore corripitur,
 Et eo ingrauescente,
 Ferri in Ecclesia,
 Se fecit, ubi & capit
 Sacramenta Domini.
 Quibus actis sustentatus
 Monachorum manibus,
 In uerbis orationis
 Sacrum reddit spiritum,
 Et in cælum deportatur,
 Angelorum manibus.
 Tunc duo, è suis, fratres
 Viam cernunt palliis
 Decoratam, & coruscantem
 Mirandis lampadibus;
 A sancta cella in cælum
 Qua polum conscenderat.
 Eia nunc te, Sancte Pater,
 Precamur humiliter,
 Iuues nos, tuę iam factę
 Professores Regula:
 Ut ea impleta tecum,
 Regnemus perpetuo.
 Quod te procurante nobis
 Impendat diuinitus,
 Trina, & vna maiestas,
 Patris, Nati, Spiritus;
 Qui trinus, & vnus Deus,
 Extat ante secula.
 Amen.

Sermones præterea de eodẽ almifico Patre, composuerunt permulti Sanctissimi & grauissimi uiri, Ecclesię, Catholice Doctores eximij. Inter quos S. Bernardus Abbas unico sermone laudes eius recenset. S. Petrus item Damianus unico, qui reperitur in T. 6. 7. Surię, Homil. plures declauauit Petrus Dia-

Diaconus in eiusdem Patris sacrosancta solemnitate, quarum una incipit, Lectio S. Euangelij, quæ hodie &c. Paulus Diaconus duas hęc perorauit, prima sic exordiente, Hic Sanctis euangelij: altera uerò, iam uerò quia beati P. N. Benedicti diem, &c. Guerricus quoque Igniacensis Abbas, sermones tres de eodem ad fratres habuit. De doctrina ac uita eiusdem Patris est apud me sermo cuiusdam in membranis conscriptus principio ac fine carens, in quo multa notatu digna habentur. Huius Patris miracula post mortem perpetrata libris quatuor posteris manifestauit S. Victor Papa III. ut refert Pet. Diac. de uir. ill. Cas. c. 18. Dialogus deniq; an Sanctus Benedictus Monachorum Pater fuerit sacerdos, extat in uolumine Consiliorum Card. Zabarelle, interlocutoribus Michaele, & Hieronymo Monachis Ordinis S. Benedicti, congregationis Sanctæ Iustina de Padua, quæ nunc Casinensis uocatur. Miracula eiusdem Patris à S. Gregorio ommissa, & alia post eius mortem perpetrata scripserunt S. Petrus Damianus, & Paulus Diaconus usque ad sua tempora quæ manuscripta apud me sunt.

Monachorum disciplinam restituit] Hęc restitutio facta est per S. Benedictum anno Christi 528. præcipue, quando Regulam Monachorum descripsit: quæ Regula, ut refert Felinus in Rubrica de maiestate & obedientia, in cap. Quorundam, de electione, in sexto: & in cap. Auariis, de præbendis: & in cap. Deus qui, de uita & honestate clericorum; approbata fuit per Diuum Gregorium Papam ante omnes alias Regulas: cuius approbationis uerba hæc sunt. Ego Gregorius Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Præsul scripsi uitam Beati Benedicti, & legi Regulam, quam ipse Sanctus manu propria scripsit. Laudauit eam, & confirmaui in sancta Synodo, & per diuersas partes Italiæ, & ubique Latinæ litteræ legentur, præcepi ut diligentissimè obseruarent, quicumque ad conuersionis gratiam accessuri essent, usque ad finem mundi. Et confirmo duodecim Monasteria, quæ ipse sanctus construxit. Hęc Gregorius in priuilegio Monasterio Sublacensi concesso. Post eum uerò successor eius S. Zacharias Papa, eandem Regulam speciali decreto confirmauit, hoc modo: Zacharias Episcopus, seruus seruorum Dei, omnibus Christi sanguine redemptis salutem & Apostolicam benedictionem: Omnipotenti Deo cuius melior est potentia super uitas, gratias agimus, qui gloriosus in sanctis suis, atque mirabilis est, hæc uirtutes, & dona ineffabili largitate dispergit. Ipse quippe beatissimum Benedictum, Patrem omnium instituit Monachorum: ipse illius meritis Casinense Monasterium in solo Tertulli Patritij fundatum, omnibus per totum orbem cænobijs clementi benignitate præfecit, ubi ipse Sanctus Monachorum Regulam scripsit, quam sanctæ memorię Gregorius præ-

prædecessor noster in libro Dialogorum satis approbat, & laudat. Et nos approbamus & laudamus, & sanctam instituimus, & ordinamus in dedicatione eiusdem Ecclesiæ, dum ibidem cum Archiepiscopis XIII. & Episcopis LXVIII. adessemus. *Hæc ex consilio D. Baptistæ de Caccialupis de S. Senerino Aduocati consistorialis, in fauorem præcedentiæ Monachorum facto, §. Stare videtur. Agitur & de hac approbatione prima Regula S. P. N. Benedicti, ante omnes alias Regulas in Concilio Patavino, §. Nos etiam, & alijs pluribus in locis. Hanc autem Regulam, uersibus laudauit S. Simplicius, Diui P. N. Benedicti in Abbatie regimine successor, ut refert Petrus Diaconus. de script. mont. Casini, cap. 5.*

Natione Romanus] Sanctum Patrem nostrum Benedictum origina Romanum fuisse, non solum confirmatur auctoritatibus in primis R. P. Dom. Angeli Sangrini in prologo, uita S. P. Benedicti, aeneis typis excusa, præfixo; & Dom. Ioannis Petri Villa de Cambus, Marchionis Mesbaccensis, antiqua, & ætatis nostræ præcipui, in tractatu quem de Inuentione Sanctorum Placidi, & sociorum, composuit, & aliorum fide dignorum: uerum etiam id probatur testimonio duorum Põtificum Romanorum, Victoris II. scilicet, & Alexandri item II. qui in priuilegijs suis Casinensi Monasterio concessis, eundem Patrem nostrum Ciuem Romanum appellant, sic loquentes, Pij ergo locis & diuina Religione venerabilibus, debite cõsolationis, & defensionis porrecturi manus, illum cæteris præferendum nõ ambigimus, quem monasticæ normæ constat esse. principale Gymnasium, & Sanctæ Romanæ, & Apostolicæ Sedi contiguum, quem Ciuues Romani, Patres uidelicet eximij Benedictus, Maurus, Placidus, cum nonnullis alijs fundarunt. *Hæc Victor, & Alexander. Cuius auctoritatis si quis desiderio teneatur, consulat Chronica Casinensia statim post finem Libri 4. ubi reperiet priuilegium Alexandri II. & statim in principio, horum uerborum fiet particeps. Verba uerò Victoris II. eiusdem tenoris, mihi transmissa fuerunt à R. P. Domino Hieronymo Perusino, totius Casinensis Congregationis uigilantissimo tunc Preside, & Montis Sacri Casinensis Abbate dignis.*

Patria Nursinus] Natus est S. P. N. Benedictus Nursij ciuitate Umbrie, eodem partu cum sorore sua S. Scholastica, anno à Christo nato 480. Ex patre Eupropio] Hanc esse lectionem legitimam, ex manuscriptis exemplaribus Montis Casini, ijs maxime quæ in membranis descripta erant, edocti sumus: in ijs enim nomen Eupropius expressum habebatur, quod quorundam scolorum præsumptione abrasum fuerat in duobus exemplaribus, non ita tamen deletum quin facile legi posset, falsitasq; nominis Propius
quo d

quod Eupropii loco insertum uidebatur, agnosci: ea maximè de causa, quod diuerso litterarum genere manuque aliena, ac alio atramenti colore, Proprius, adscriptus erat. Restituumus ergo suæ pristinæ integritati hoc patris, Sanctissimi nostri Patriarchæ, nomen, quod Eupropius, legi debet; non Proprius, ut malè habet Bugianus in historia Monastica, & quadam MS. exemplaria, desumpta ex deprauatis præfatorum falsificatorum, libris Corrigenus hic etiam uenit Io. Trittemius Abbas, in lib. 1. c. 1. de uir. ill. Ord. S. Ben. qui S. Benedictum patre Prouido natum affirmat condonandum, tanto uiro, utpotè qui longè remotus à monte Casino, & auctoribus probatis priuatus, ueritatem cognoscere minime ualuit. Fortè deceptus affinitate nominis Probi, quo nomine etiam uocatus est S. P. N. Benedicti Pater, iuxta morem Romanum antiquum qui multis prenominibus, & cognominibus, & agnominibus delectabantur. hic error suis cartis insertus est uel sua inaduertentia, uel certè quod uerisimilius putamus, librariorum incuria; facile enim est de Probo per quandam litterarum adiunctionem, Prouidum facere.

Abundantia matre] Quæ fuerit hæc Abundantia inter auctores controuertitur; Trittemius enim de uir. ill. Ord. S. Ben. lib. 1. c. 1. Marchionissam eam Montisferrati facit; quod quæ dicat auctoritate penitus ignoro, tum quod nomen Marchionis illis temporibus adhuc minime in usu esset, tum etiam quod regio illa, Montisferrati nomen non obtineret; nec ea quoque quæ nunc Montisferrati prouincia, siue Marchia dicitur, cum constet multis post illa tempora seculis, tempore scilicet Ottonis II. Imperatoris, nomen Montisferrati arripuisse. Cui ergo de ea re non habeamus testimonium, eadem facilitate contemimus, quæ probamus. Annales Nursini, quos sequitur Bugianus, qui tamen multas fabulas in sua narratione interferit, eam Dominam Nursiæ agnoscunt, quibus & libenter cum R. D. Angelo Sagramo subscribimus: ueritati enim hæc opinio magis uidetur consentanea. Obijt autem hæc Abundantia anno 480. in partu Sanctorum Benedicti & Scholasticæ.

Auo Iustiniano] Hoc nomen Iustinianus causam erroris præbuit. Io. Trittemio Abbati lib. 1. c. 1. de uir. ill. Ord. S. Ben. & eius sequaci Petro Bugiano in historia sua Monastica statim in principio. Cum enim nescirent quis iste esset Iustinianus, nulla temporum discussione facta, ausi sunt in suis libris adscribere, hunc Iustinianum Imperatorem esse, Eupropiumque filium, & S. Benedictum Nepotem, ex filio uidelicet. Quod quam absurde id affirmarint, facile est agnoscere. Iustinianus enim Pannino li. 2. de Rom. Princip. attestante, natus est anno à Christo nato 483. & uixit annos 83. obiitque anno Christi 565. Sanctus uero Benedictus Trittemio ipso teste

natus est ann. Christi 480. mortuusq; est Leone Ostiense in chron. Casini id
etiam approbante, ann. 542. ætatis sue 62. cum ergo referatur S. P. Bened.
tribus annis ante Iustinianum Imperatorē natus, nequaquam filius, nedum
nepos ex filio, Iustiniani Imperatoris esse potuit. Emendandi igitur sunt,
nomenque Imperatoris, ex eorum scriptis eradendum; quod forsitan quo-
rundā ignorantium audacia, in scripturis doctissimi viri Trittemii irrepit,
non enim credimus virum alioquin in temporum indagacione diligentissi-
mum, in tantum errorem ac talē incidere potuisse. fuit autem hic Iusti-
nianus noster consul Romanorum illustrissimus, ex nobilissimo Aniciorum
genere procreatus, paterque Eupropii, Tertulli, ac Germani, quorum pri-
mus Abundantia ducta SS. Benedictum, & Scholasticam genuit, secundus
Terullum patrem S. Placidi, & fratrum eius; tertius sorore Iustini Impe-
ratoris sibi sociata, Iustinianum Imperatorem, nomine Avum suum Iu-
stinianum referentem, ac Germanum sibi æquiuocum procreavit.

Anicij] In Epistola nostra dedicatoria ample, & fuse S. P. N. Benedi-
ctum Anicij generis fuisse demonstrauimus. Obstant tamen duo quæ huic
ueritati uidentur repugnare, primum quod ex Ursinorum familia fuerit;
secundum, Riguardatorum. Opinionem priorem adfert Bonifacius Simo-
netta, persecutionum Christianarum, lib. 4. Epist. 20. Sic inquit: Beatus
Benedictus illustri Ursinorum genere ortus, vitæ Monastica ratio-
nem Italis primus dedit. A Benedicti agro tot amœni flores, tot se-
getes animarumque uaticæ. A Benedicti fonte tot riui, tot flumi-
na emersere, ut fides Catholica tali irrigatione uida, nullam amplius
sterilitatem possit sentire. Romana nobilitas, opulentij, magistra-
tibusque reiectis, diuinitate afflata, sanctitate Benedicti illæta, mon-
tem Casinum eius domicilium, ut, quæ beata forent, profiteretur,
adire contendebat: & infra in fine Epistolæ; Quidam Benedictum in
alio matris sancta præcinere auditum aiunt, si non fabulantur, illius
sanctitatis fuit prognosticum. Hæc Bonifacius, cuius libri sex epistola-
rum præfatarum excusi sunt Mediolani anno 1492. Ad cuius auctorita-
tem respondemus, quæ R. P. Octavianus Caietanus, Siculus Siracusanus, Sc-
cietatis Iesu Theologus, qui mihi eandem pro sua in me dilectione, commu-
nicauit, doctè & probabiliter respondit, uidelicet, mendum esse in impres-
sione, dictionemq; Ursinorum, pro Nursinorum, littera prima n dempta,
adiectam, rationem reddens suæ coniecturæ, Ursinorum familiam multis
post S. P. Benedictum seculis Romæ exortam, originemq; habuisse, non Ro-
manam, quam habuit S. P. Benedictus, sed Gallicam.

Posterioris opinionis sunt, F. Paulus Morigia Mediolanensi, Ordinis
Iesuatorum, de Origine Relig. & quidam Anonymus in sequenti Octa-
cto

cho, de Armis S. P. N. Benedicti composito.

Signa Riguardati Eupropij felicia, campus
Extollit rubicans, candidus atque Leo.

Ex quo par Mosis Benedictus nascitur almus,
Pro quo totus orat Mundus, & astra simul.

Vndique conspicuum titulis; hunc lilia, palma,
Efficiunt, baculus, candida ferta, virum.

Martyra namque decent palmae, fert lilia Virgo,
Abbati baculus, candida ferta Ioui.

*Additur, & ratio, Riguardatorum scilicet Illustrem familiam, quæ
alio nomine familia San. Benedicti nuncupatur, in hodiernum in ciuitate
Nursina conseruari. Quibus ego respondeo, hoc nomen, Riguardatus, non
fuisse ipsius P. N. Benedicti familie, sed agnomen quoddam ipsi Eupro-
prio attributum, antiquorum Romanorum more, qui multis prænomini-
bus, cognominibus, & agnominibus gaudebant, quæ sibi ex euentibus,
& causis diuersis assumebant. Prænomen autem familie Diui Patris no-
stri Benedicti fuit, Anicius; cognomen, Probus; agnomen verò, Riguarda-
tus, pater eius Eupropius primus tulisse fertur, & ab eo postmodum, Ri-
guardatis familia Nursina pro cognomine remansit. Qua verò ratione
agnomen hoc sibi meruerit Eupropius, à nemine quod sciam proditum.
Quod si auctoritas nostra hic inferenda foret, dicerem agnomen hoc, Ri-
guardatus, honoris causa ipsi Eupropio attributum; Riguardatus enim lin-
gua Gallica, & Italica, Honorabilem, Conspicuum, Venerandum, Spe-
tabilem significat, vnde cum de graui, siue spectabili viro, honorabili-
ter loqui volumus, dicimus, E¹ huomo molto riguardeuole, quasi dice-
remus, Iste vir, est valde honorabilis, venerandus spectabilis, optime fa-
mie, ac inter omnes conspicuus, & huiusmodi: Cum enim illo tempore nul-
la Romæ honorabilior, nec illustrior, familia reperiretur Anicia, non abs-
re tale Eupropio agnomen additum. Ab hac autem Diui P. N. Bene-
dicti familia, propagata fertur, & nobilis Palomecquorum, siue Colum-
binorum in Hispania sanguis, de qua familia Bachillerus Trasmiera in
suo Raymundino triumpho sic loquitur;*

De Palomeques memoria, linage de San Benito,

Del Rey Alfonso bendito, en Toledana vittoria,

Solar insignia notoria, de los quattro Toledanos,

Palomas cinco que à manos, al Leon dan leal gloria.

*Gestit autem huius familie procures pro insigni gentilitio Leonem aureum
in area Calesina, preexta sanguinea cui insunt quinque columbae argen-
tea, munita. Quare verò columba cognomen sibi assumpserint, armis gen-
tilitij*

H h

tilitij aliquantulum quatum ad colores attinet, immutatis, arbitror quod ex uisione S. Scholastica que in specie Albentis. Columbae caelum conscendere uisa est id fecerint.

Nutrice Cyrilla.] De hac Cyrilla tractant, cum Anastasius Bibliothecarius Monachus Casinas in tractatu translationis S. P. N. Benedicti, sic inquit, Huius itaque P. Bened. Auis Iustinianus extitit, Patre eius Eupropius; Mater Abundantia; nutrix uero Cyrilla; tum Petrus Diaconus Monachus item Casinas in libris, de Vir. illust. & de Sanctis, Montis Casini, cap. 1. his uerbis; Extitit oriundus (scilicet P. N. Benedictus) ex Patre Eupropio nomine, matre Abundantia; auo Iustiniano; matre Cyrilla.

Duodecim Monasteria.] De quibus S. Gregorius Papa in approbatione Regule S. P. N. Benedicti, & Leo Ostiensis in Chron. Casinen. libro 1. cap. 1. & Petrus Diaconus libris supracitati c. item 1. memoriam agunt. Horum autem Monasteriorum titulos reperies in prologo huius operis ad Lectorem.

Duobus Angelis comitantibus.] Angelorum ministerium S. P. N. Benedicto exhibitum explicant S. Petrus Damianus in Sermone de Vigilantia eiusdem Patris; S. Zacharias Papa in suo diplomate, in fine Chron. Casinen. excuso; Leo Ostiensis, & Petrus Diaconus, lib. & cap. supracitatis; necnon & Marcus Poeta, Monachus Casinensis, & S. P. N. Benedicti discipulis, in illo suo perbreni, sed docto poemate, quod de quibusdam miraculis eiusdem Patris, à Sancto Gregorio omisit, descripsit, sic inquit;

Namque duos iuuenes biuium perduxit ad omne,

Qui te firmarent, quod sequeris iter.

Quod poema, simul cum alijs tribus Pauli Diaconi, & S. Bertharij Abbatibus uno, apposimus tertio volumini D. Prosperi Martinengij Romæ, anno 1590. Totum hoc S. P. N. iter, & miracula in via perpetrata referente Petro Diac. de vir. ill. Mont. Cas. c. 10. eleganti stylo profectus est, Theophanus Diaconus, & Monachus Casinas.

Templa idolorum destruens.] De horum destructione, populorumque ad fidem conversione, agit fusius S. Gregorius Papa in eius trita Dialog. lib. 2. cap. 8. Visitur adhuc in Cænobio Montis Casini basis illa Porphyretica, cui superpositum erat Idolum Apollinis: cuius loco Sanctissimum Crucis vexillum à S. Patre appositum est.

Anno 542. vel 543.] Anno 542. defunctum fuisse S. P. N. Benedictum, Leo Ostiensis in Chron. Casinen. lib. 1. cap. 1. & Tritemius de vit. ill. Ord. S. Ben. lib. 1. 2. & 3. c. 1. & nonnulli alij, qui eos sequuntur, affirmant.

Baronius uerò in notis suis ad Mart. Rom. anno 543. cui assentitur & Antonius Gallonius in uitis SS. Virginum Rom. & rectè equidem, nam eo anno littera Dominicalis fuit D. anno autem 542. littera Dominicalis erat E. Si autem S. P. N. ut omnes ferè affirmant (nonnullis paucis exceptis qui feria sexta Parasceus obiisse testantur) in Vigilia Paschæ obiit, omnino dicendum est anno 543. migrasse. Ideoque corrigendus uenit Leo Ostiensis qui dicit obiisse in eadem Vigilia anni 542. cum eo anno 21. dies Martii uenerit feria sexta non autem Sabbatho. Quod si eo anno 542. mortuum uelimus, Trittemio nostro de uir. ill. Ord. S. Benedicti. lib. 3. cap. 3. & aliorum opinioni, qui probabiliter dicunt eum die Veneris Sancto defunctum, adhaerendum nobis est. Correctione etiam indigent Baronius, & Gallonius, qui quamuis rectè affirment S. P. N. anno 543. mortuum: non tamè illud prodit Leo Ostiensis, cuius auctoritate, non satis rectè fulciuntur. Impegerunt etià grauitè, Raphael Volaterranus, Anthropol. lib. 20. & Hector Boetius in Hist. Scot. lib. 9. qui anno 518. mortuum scribunt. Mattheus quoque Vresimonasteriensis in florib. hist. ad ann. 536. ex Hugone Floriacensi Monacho, qui prefato an. 536. obiisse refert: & Franciscus Belforestius, in magnis Annalib. Franciæ, lib. x. c. 14. qui eius mortem anno 538. assignat. Quorum libros castigatione non modica indigere, prefatorum Historicorum grauium Virorum auctoritas, ipsaque ratio aper tissimè demonstrat. Cum enim S. Placidus, martyrio coronatus legatur, anno 541. ipso S. P. N. Benedicto adhuc uiuente, ut littere ad eundem, de eiusdem passione scriptæ testantur, ipsiusque Patris N. sermo, quem de eiusdem passione ad fratres habuit, non potuit, S. P. N. obiisse, eo, quo scribunt, tempore. Miratus sum errorem S. Mariani Scoti, Monachi Fuldenfis, computista alioquin diligentissimi, qui S. P. N. anno 601. defunctum putat, sic inquit: Si Sanctus Pater Benedictus Abbas, sicut aliqui scribunt 12. calen. Aprilis, Sabbatho Sancto Paschæ obiit: anno Domini 601. uideretur obiisse. Nisi enim in anno 96. ante istum annū obitus eius non haberetur, quia tunc si natus, valde paruus fuit. Hac Marianus, cui quodammodo consentit Trittemius noster, lib. 2. c. 1. de uir. ill. Ord. S. Bened. Qui si considerassent ea, quæ S. Gregorius Papa adfert, lib. 2. cap. 1. Dialog. qui anno 50. à morte S. P. N. in Pontificem electus est, & ea quæ narrabat, à quatuor ipsius Patris discipulis se accepisse fatebatur, nequaquam in tantum errorem incidissent. Moritur ergo S. P. N. Benedictus, uel anno Domini 542. Indiēt. 5. Feria sexta Parasceus, uel anno 543. Indiēt. 6. Sabbatho Sancto Paschæ, die 21. Aprilis.

Indictione 5. uel 6.] Leo Ostiensis, lib. 1. cap. 1. Chron. Casin. habet Indictione 2. sed eum falli, cum ex Trittemio de uir. ill. Ord. S. Ben. lib. 1.

cap. 1. & alibi; tum etiam ex Indictionum computatione, manifestum est; Corrigendus est ergo. Si ut diximus S. P. N. Benedictus, mortuus est anno 542. hoc fuit, Indictione 5. si 543. Indictio. 6. Est autem hic annus, quintus, uel sextus, Indictionis sextædecimæ, secundum nostram emendationem.

Lupicini] De hoc Mart. Rom. cum Baronio, Beda, Ado, Vsuardus, Galestinus, Maurolycus, Felici, hac die, & alii. Petrus item in Catalogo, lib. 11. cap. 130. Eius uitam descripsit Gregorius Turon. de Vita Patris, cap. 1. & 13.

Clementiæ Comitissæ] Mortem eius, hac die, reponit Tritemius in Chronico Hirsaugiæ. Erat filia Comitis Hombergensis, & sponso carnali relicto Christum sponsum sequuta est in Monasterio Treuirensi, ubi obiit anno Domini circiter 1170.

VNDECIMO CAL. APRILIS.

IN Monasterio quod Eicke dicitur, Translatio Sanctorum Virginum Herlindis, & Relindis, Sororum.

MARTII 22.

Translatio] De hac Translatione agunt Ado, & Molanus in Addition. ad Vsuardum, & in Indiculo Sanctorum Belgii, hac die, De Herlinde egimus die 6. Febr. de Harlinde agemus die 12. Octobris.

DECIMO CAL. APRILIS.

IN Campania, Sancti Benedicti Monachi, qui à Gothis in ardentis Clibano inclusus, sequenti die inuētus est illæsus, ac postea sanctitate conspicuus quieuit in Domino. Bergis eleuatio Sancti Vvinoci Abbatis. In cœnobio Hirsaugiæ, natalis Sancti Brunonis Abbatis, magnæ sanctitatis viri.

MARTII 23.

Benedicti] De eodem Mart. Rom. cum Baronio, hac die. Galestinus uero 12. cal. Aprilis. Petrus in Catalogo ex lib. Dialog. D. Gregorii, cap. 18. agit de eodem lib. 3. cap. 216.

Eleuatio Sancti Vvinoci] Huius meminit Molanus in Addition. ad Vsuard. hac die: & item in Indiculo Sanctorum Belgii.

Brunonis Abbatis] Hac die reponitur à Tritemio in Chron. Hirsaugiæ. Fuit Abbas Hirsaugiæ 14. migravitq. anno 1121. prelatura 14.

NONO CAL. APRILIS.

REate, Sancti Stephani Abbatis, mitæ patientiæ viri in cuius tibi situ Sancti Angeli cæteris etiam uidentibus adfuerit. In Cœnobio Caurigliæ, depositio Sanctæ Bertæ, eiusdem loci Abbacillæ, Oradinis Vallis Umbrosæ, miraculis claræ.

MAR-

MARTII 24.

Stephani] De eo *Martyrologium Romanum*, impressum 1583. hac die. Huius uitam, ex Diuo Gregorio habet Petrus in Catalogo libr. 3. cap. 121. floruit anno Domini 580.

Betræ Abbatissæ] *Tabula Vallis Umbrosæ secundæ ad me transmissæ*, de eadem agunt, hac die. primæ uerò die 21. Aprilis. Fuit natione Florentina ex nobili Bardorum familia, & Lotarij cuiusdam filia, uitamq; Monasticam elegit in Monasterio S. Felicitatis Florentiæ, Ordinis Diui Benedicti; sed succedente tempore à B. Gualdo Generali 9. Ordinis Vallis Umbrosæ ob sanctitatis suæ famam ex Monasterio illo translata est ad Cœnobium S. Mariæ de Cauriglia, eiusdem Ordinis, & sanctimonialibus præfecta, quas cum verbo, & exemplo annis plurimis gubernasset, miraculis clara, obiit anno Domini 1163. die Sancto Paschæ, & in Monasterio suo sepulta, digno honore ueneratur. Eius res gestas refert Siluanus Razzi in *Vitis SS. Ethruviæ*, ubi & egregiè refutat opinionem eorum, qui *Ravennæ* natam scribunt; simul & errores duos Bugiani nostri, qui eam à Comitibus de Femia originem traxisse refert, & sub Gallo (cum Gualdū dixisse debuisset) Generali nixisse; ad quem Lectorem remitto, qui de eius gestis plura cupit.

OCTAVO CAL. APRILIS.

Pistorij Sanctorum Confessorū Barontij, & Desiderij Monachorum. In Antro insula Ligeri fluminis Sancti Hermelandi Abbatissæ, cuius gloriosa conuersatio miraculorum præconio commendatur. In Belgio, depositio Sanctissimi Humberti Episcopi & confessoris Christi, uirtutibus, & miraculis gloriosi.

MARTII 25.

Baronti, & Desiderij] De ambobus *Mart. Rom. cum Baronio*, & *Tabula Ecclesiæ Pistorionensis*, hac die. Res eorum gestas describunt Siluanus Razzi in *Libro de uitis Sanctorum Ethruviæ*; & Petrus Bugianus in *Histo. Monast. colloquio ultimo*: sed ambos correctione indigere arbitror. Hic enim die octauo Aprilis migrasse refert; ille uerò 25. eiusdem. Fuerunt natione Galli, & rebus seculi contemptis uitam Monasticam amplexi sunt, una cum filio eiusdem Barontii nomine Abloaldo in Cœnobio S. Petri de Longore, circa annum Domini 570. Obierunt uerò Pistorii, ubi & sepulti sunt in loco ubi nunc est Monasterium in honorem S. Barontii, & sociorum consecratum.

Hermelandi] De eodem *Mart. Rom. cum Baronio*, Usuardus, Galestinus, & Felici, hac die. Eius uitam grauitè conscriptam, refert Surius, Tomo 2. de Sanctis. Fuit natione Nouiomagensis, & ex Monacho Fon-

H h 3 tanella

tanelle Abbas Antri: Obiit referente Sigeberto in Chron. anno 690.

Humberti Episcopi] De quo Molanus in Additio. ad Usuard. & in Indiculo Sanctorum Belgii; & Galefimus, hac die. Viram eius ex MS. adfert Surius, Tom. 5. octavo idus Octobris. Fuit primum Monachus Landuni in Gallia: ac fundator Cœnobii Maricollensis in Hannonia; deinde consecratus est Episcopus titularis, ad fidei inter gentes predicationem, tempore Childerici II. Regis Franciæ circa annum Domini 670. Agit de eodem Crætopolus de Episcopis Germaniæ.

SEPTIMO CAL. APRILIS.

IN Vverdena, depositio Sæcti Ludgeri, primi Monasteriensis Episcopi, qui Saxonibus Euangelium prædicauit, & sanctitate plenus quieuit in Domino. Lobijs, eleuatio Sæcti Vrsuarii eiusdem civitatis Abbatis, & Episcopi, quæ agitur Dominica ante natalem Sæcti Ioannis Baptistæ. Patavij, Sæctæ Felicitatis virginis sanctimonialis, castitatis laude admirabilis. In Valle Umbrosa, B. Meliorii Conuersi, & Eremitæ, in cuius morte multa admiranda diuinitus perpetrata referuntur.

MARTII 26.

Ludgeri] De eodem agunt, hac die, Mart. Rom. cum Baronio, Beda, Addo, Molanus in Addit. & Annot. ad Usuardum, & in Indiculo Sanctorum Belgii, Galefimus, Felici, & alij. Tritemius de vir. illust. Ord. S. Bened. lib. 3. cap. 196. & lib. 4. cap. 187. Petrus Crætopolus de Episcopis Germaniæ. Res eius gestas à Monachis Vverdenensibus conscriptas habet Surius Tomo 2. de Sanctis. Fuit autem natione Frisius, & Monachus Sæcti Saluatoris Traiecti sub S. Gregorio Abbate. Obijt anno Domini 809. Albertus Cranzius in Hist. Saxon. lib. 2. c. 14. & 16. anctor est eundem Hadriani Papæ exhortatione in Monte Casino vitam Monasticam professum, creatumq; primum Monasteriensem Episcopum anno 789. & Apostolum Saxonum uocatum. In Metropoli uerò Saxonie, libr. 1. cap. 5. Monachum cum Cœnobij Beneuenti in Gallia uocat. Si Liber R. Baronij mendosus non est, corrigenda sunt, quæ in eo librariorem incuria irrepperunt: capitula enim Cranzij, quæ citat Historiæ Saxonie tribui debent Metropoli, & Metropolis, è conuerso. De hoc eodem scripsimus in explicatione quarti rami huius Arboris.

Eleuatio S. Vrsuarii] Huius eleuationis, meminit Molanus in Additio. ad Usuardum, & in Indiculo Sanctorum Belgii, hac die. Facta uerò est anno Domini 823. per Fulradum Abbatem, iussu & permisso Comeracensis Episcopi, anno ab eius obitu 110. Historiam scripsit S. Rotherius ex Lobiensi Monacho Episcopus Peronensis, & Leodiensis: Cœ-

pus eius, Episcoporum licentia & benedictione, per Flandriam est delatus, in qua itineratione nullus penè dies transit absque signis miraculorum, quæ conscripta habentur.

[Felicitas] *Calendarium peruetustum cœnobij S. Iustine, huius mortem hac die annotatam habet. Eius uitã breuiter refert, Bernardinus Scardeonius, Hist. Patauina, libr. 2. classe 6. Vitam duxit Monasticam, ut refert in collibus Euganeis Communis tamen opinio tenet eam sanctimoniam fuisse in cœnobio Sanctorum Cosmæ, & Damiani, quod nunc, De Misericordia uocatur, in Campomartio Patauij. Eius corpus cum alijs Sanctis requiescit in Ecclesia eiusdem cœnobij S. Iustine; Relata est in album Sanctorum, cum alijs nonnullis à Leone nono, petente Bernardo Episcopo Patauino, anno Domini 1050. die 2. Augusti.*

[Melioris Conuersi] *Tabule Vallis Umbrosæ de eodem agunt, hac die, à quibus mortuus refertur anno 1158.*

SEXTO CAL. APRILIS.

Beluaci, Sanctæ Andragasinæ Abbatissæ, hæc cum à patre nubere rogeretur, vt speciositas illius in deformitatem verteretur à Domino impetrauit, ne à proposito castitatis, quod Deo deuouerat, auelleretur; quam tamen statim vt Monasterium ingressa est Christo operante recepit, & humilitate præcipuè celebris obdormiuit in Domino. In Anglia, Sancti Archibaldi Abbatis & confessoris. Vvormaciæ Sancti Ruperti Episcopi & confessoris, qui apud Bauaros, & Noticos Euangelium mirificè propagauit, & magno virtutum splendore, quieuit in pace.

MARTII 27.

Andragasinæ] *Hanc, cuius natalem hodie recolit scribit, uocat Andragasinam Tritemius de uir. ill. Ord. S. Ben. libr. 3. cap. 94. De eadem agunt Petrus in Catalogo, libr. 3. cap. 108. & Vincentius in Speculo, libr. 23. cap. 99. Fuit sponsa S. Ausberti, Monachi postea, & Episcopi Rothomagensis, & Abbatissa Beluacensis, circa ann. 670.*

[Archibaldi] *Huius meminit Galesinius, hac die. Quis autem iste sit, cuius cœnobij Abbas, quouè claruerit seculo, hæc tenus me latet. Nisi fuerit forsitan ille, quem Tritemius de uir. ill. Ord. S. Bened. libr. 3. cap. 119. & lib. 4. cap. 162. Ercmuualdum appellat, qui ex Abbate Cerotbeseensi, circa annum 680. factus est Lodonensis Episcopus in ordine tertius, fuitq; Frater S. Edilburgæ uirginis, & Abbatissæ.*

[Vvormaciæ] *Alij habent Sabisburgi, ut Baronius. Est autem Salzbürgum totius Buarie Metropolis, quæ ante Iuuauia uocabatur, Vvormacia uerò in Vangionibus sita est.*

Hh 4 Ruper-

Ruperti] De eodem, hac die Mart. Rom. cum Baronio, Molanus in Addition. ad Vsuardum, Galefinus, & Felici. Eius vitam adfert Surius, Tomo 2. de Sanctis. Agit, & de eo Petrus Cratepolius de Episcopis Germaniæ; & Demochares de Sacrific. Missæ, Tomo 2. cap. 35. a quo & notatur Vormatiensis Episcopus octauus, & Salisburgensis primus. Engatus à quodam tyranno, Iuuania Monasterium Sancti Petri, Theodone Rege, quem ad fidem anno 580. cōuerterat, cooperante erexit, in quo Monasticam vitam simul cum multis alijs fratribus, quibus erat prælatus, ducens, Cœnobio & Iuuania, seu Salisburgensi sedi annis 44. præfuit. mortuus est à seculo, anno 623. De eodem plura reperies in Annalibus Boiurum, à quibus Apostolus Bavarie prædicatur.

QVINTO CAL. APRILIS.

CAsini, octaua Sanctissimi Patris nostri Benedicti, & Inuentio eiusdem miraculorum attestazione cōprobata. Apud Nursiam Sancti Spei Abbatis, miræ patientiæ viri, cuius anima cum ex hac vita migraret, in columbæ specie à cunctis fratribus visa est in celum ascendere, In Anglia, Eleuatio Sancti Fremundi, Principis Merciorum. Pistorij Inuentio, & Translatio Sanctorum Baronti, & Desiderii, & sociorum Monachorum.

MARTII 28.

Octaua S. P. N. Benedicti] Tabula Casinenses, & Breviaria nostræ de eadem agunt, hac die. De qua extat apud me sermo copiosissimus Petri Diaconi, sic incipiens, Egregij, atque præciosissimi confessoris Benedicti octauum festiuitatis diem &c.

Inuentio eiusdem] Hanc Inuentionem, hac item die, factam refert idem Petrus, eodem in sermone, his uerbis, Egregij, atque præciosissimi confessoris Benedicti octauum festiuitatis diem; eiusque sacratissimi corporis Inuentionem, Fratres carissimi, hodie colimus: & ideo gaudendum nobis est, & exultandum, ut gaudium Christi, & Sanctorum eius in nobis sit, & gaudium illorū in nobis impleatur. Ille etenim dignè de Sanctorum festiuitatibus, & Inuentione reliquiarum gaudet, qui lætitiā quam foris monstrat in corpore, habere studet in mente. Sed iam tanti corporis Inuentionem libet succinctè transcurrere, ut nullus de hoc valeat ulterius dubitare. Etsi siquidem tempore, quo Ecclesiæ speculum Desiderius eandem tenuerat Ecclesiam: cum tres non integras vlnas fodisset, die octauarum eiusdem sanctissimi Patris, subito ignorantibus cunctis, sepulchrum inuenit, in quo tanti Patris conditus retinebatur thesaurus. Statim verò terræmotus factus est magnus: Odoris quoque extitit tanta

tanta suauitas, vt omnes maximo simul pauore stuperent. Mons est totus ab imo vsq; summum quatiebatur. Decem namque & septem vicibus eo die à terremotu concussus est. Super sepulchro quoque in dextro latere Altaris, laterem reperit, nomen eiusdem confessoris continentem. Sanatus est ibi eo die quidam Demoniacus ex Comino. Hic namque statim vt tanti Patris sepulchrum inuentum est, clamare cœpit per os eius Diabolus, dicens, Benedictus me eijcit, Benedictus me eijcit. Hęc dum crebro repeteret interuentu sanctissimi Benedicti, idem rusticus à Diabolo sanatus est. Ibi etiã quidã vir adductus de ciuitate Barsensi, qui à Legionē vexabatur Demonum, statim curatus est. Hoc fratres videntes ceperunt glorificare Deum pro tanto thesauro temporibus suis inuento, necnon, & pro illorum liberatione. *Hęc Petrus. Eiusdem meminit Leo Ostiensis in Chron. Casin. lib. 3. cap. 26. factamque testatur, ann. 1066. Ordinationis ipsius Desiderij anno nono.*

Inuentio & Translatio] Reponuntur, hac die, à Siluano Razzi de uitis SS. Ebruriae. à Bugiano uerò die 6. Aprilis facte referuntur, qui castigacione indiget. *Acta sunt hęc sub Restaldo Episcopo Pistoriensi, anno Virginei partus 1018. ut Siluanus habet, sine ut Bugiano placet, anno 1118. Et ne dubitatio de eorum corporibus oriri posset, repertus est, & lapis cum huiusmodi inscriptione;* Hic requiescit Corpus Sancti Baronti, & Sancti Desiderij, cum locijs suis.

Spei] De eo Mart. Rom. cum Baronio, hac die. Res eius gestas scribit Gregorius Papa Dialog. lib. 4. cap. 10. & Petrus in catalogo, lib. 11. c. 107. Agit & de eodem Tritemius de uir. ill. Ord. S. Bened. libr. 3. cap. 19. Fuit autem Abbas canonijs Camplæ in partibus Nursiæ, circa annum Domini 570.

Eleuatio S. Fremundi] Hęc eleuatio facta est per S. Birinum Doricensem Episcopum, redeuntem à Pontifice cum litteris Apostolicis. Huius natalis die 11. Maij.

QUARTO CAL. APRILIS.

IN Monasterio Luxoiensi, depositio Sancti Enstasii Abbatis, discipuli Sancti Columbani, qui fermè sexcentorum Monachorum pater fuit, & uitæ sanctitate conspicuus etiam miraculis claruit, In Monte Casino, Inuentio corporum Sanctorum Simplicij, & Constantini Abbatum, & Carlomanni Regis & confessoris.

MARTII 29.

Estasii] De eodem Mart. Rom. cum Baronio, Beda, Vsuarius, Ado, Galestinus qui Eustachium legit, Maurolycus, Felici, & alij, hac die.

die. Eius vitam ab Iona Abbate descriptam, male Bedæ, Tomo 3. attributam, adfert Surius, Tomo 2. de Sanctis. Agunt de eodem Tritemius de uir. illust. Ordin. S. Bened. libro 3. cap. 70. Vincenius in Speculo, libro 23. cap. 20. Petrus in Catalogo, lib. 4. c. 11. & lib. 9. c. 52. sub nomine Eustathij: corrigendus est attamen ibidem dies mortis eius, 5. idus Ostobris adscriptus. Floruit ann. 620.

Inuentio corporum &c.] Inuenti sunt, hac die, à Gregorio Monacho Casinensi Paramonario, qui ad custodiam corporum Sanctorum Benedicti, & Scholasticæ à Patre Desiderio deputatus fuerat, ut refert Petrus Diaconus sermone supracitato, qui de loco ubi iacebant sic loquitur; Iuxta pedes verò eorum (scilicet Benedicti & Scholasticæ) inueniunt sepulchra, in quibus Carolus Sanctus, & Constantinus, & Simplicius requiescebant.

Carlomani Regis] De quo fusius agemus in die eius natali, 17. Aug. Constantini] Eius meminere Leo Ostiensis in Chron. Casin. lib. 1. c. 2. Anastasius Bibliothecarius Monachus, in libello de translatione S. Benedicti, Petrus Diaconus de Sanctis Montis Casini, c. 7. & Tritemius de uir. illust. Ord. S. B. lib. 3. c. 8. Successit Magistro suo in regimine Abbatis. Simplicii] De eo agunt Petrus Diaconus de uir. illust. Montis Casini, c. 3. & de Sanctis eiusdem cœnobij, c. 10. & Tritemius de uir. illust. Ord. S. B. libro 3. cap. 10. Scripsit referente Petro uersus nonnullos super Regulam S. P. N. Benedicti, fuitq; tertius Monasterij Casinensis Abbas. De eodem Leo Ostiensis, & Anastasius locis citatis.

TERTIO CAL. APRILIS.

ANtistodori, Sancti Mamertini Abbatis, admirandæ sanctitatis, & humilitatis uiri. Veræ depositio Sancti Pattonis eiusdem ciuitatis Episcopi II. sanctitate claris.

MARTII 30.

Mamertini] De quo Galestinus, hac die, Felici, & alij. Petrus item in Catalogo, lib. 4. cap. 13. Fuit Monachus S. Germani Antistodori sub S. Alodio Abbate, cui in regimine successit. Eius corpus requiescit ibidem in Ecclesia S. Germani.

Pattonis] Eius natalem annotat Crantzius Metrop. lib. 1. cap. 21. & 22. hac die: quo referente, & Lesleo, lib. 5. Hist. Scot. confirmante, edicimus eundem Monachum, & Abbatem Amarbaricensem in Scotia, patria sua, egisse, floruisseq; anno 760.

PRIDIE CAL. APRILIS.

IN Cœnobio Pomposiano, depositio Sancti Guidonis Abbatis sanctissimæ conuersionis, qui Monachū, nomine Martinū, defunctum

eam, suis precibus reuocauit ad uitam. In Cænobio Blandinio, eleuatio, & translatio Sanctorum Vandregifili Abbatis, & Aüsberti atque Vvlfiranni archipræfulum, Casini S. Ioannis Abbatis.

MARTII 31.

Gvidonis] *Huius uitam Surius, Tomo 2. de Sanctis, adfert, hac die. Eius & meminit Trittemius de uir. ill. Ord. S. Ben. libro 3. c. 3 17. Carolus Sigonius, de Regno Italia, lib. 8. eius obitum reponit ad an. 1046. uti & Trittemius, regiminis sui 48. migratū autem in oppido S. Donnini, & corpus Parmam delatum summo honore haberi cœptū est. Petrus Bugianus eiusdem meminit in diario quinto Hist. Monastica, correctione tamē indiget, cum dicit eum die 4. Aprilis ex hac uita migrasse.*

Eleuatio, & Translatio, &c.] *De quibus agunt Molanus in Addit. ad Vsuardum, & Galefinius de translatione solum, hac die. Res eorum gestas require in eorum natalitijs. Petrus de eadem translatione agit in Catalogo, lib. 6. cap. 127.*

Ioannis Abbatis] *De eodem agit Leo Ostiensis in Chron. Casinen. lib. 1. cap. 56. & 57. ubi eius gesta recenset, & hac die migrasse refert. Petrus uem Diaconus de Sanctis Casinen. c. 34. fuit natione Capuanus, & Abbas Casinensis 23. ac præfuit ann. 19. & mensibus 7.*

APRILIS.

CALENDIS APRILIS.

Ambianum in pago Vvinnocensi translatio Sancti Vvalerici Abbatis, cuius sepulchrum multis miraculis illustratur. Eodem die Sancti Hugonis Abbatis Bonæuallis, Ordinis Cisterciensis, discipuli Sancti Bernardi Abbatis, Gratianopoli Sancti Hugonis eiusdem ciuitatis Episcopi, qui multis annis in solitudine uitam exegit, & miraculorum gloria clarus migrat ad Dominum. In Boemia, depositio Sancti Procopii Abbatis, miraculis clari.

APRILIS 1.

Vinnocensi] *Sic legit Ado, at Maurolycus habet Viniacensi: Vsuardus uerò die 12. Decembris, Vinoacensi legit.*

Translatio Sancti Vvalerici] *De qua hac die Mart. Rom. cum Baronio, Beda, Ado, Molanus in Addit. ad Vsuardum. Galefinius, Maurolycus, Felici, & alij. Eius uitam adfert Surius, Tomo 2. de Sanctis. De eodem susus agemus die 12. Decembris, quo eius natalis ab Vsuardo annocatur.*

Hugo-